बारव्रतआदरवानीटीप

ओगणपचास भांगा तथा छूटक छूटक पच्च-
खाण करवानी विगत अने बारव्रतनी
सझायो विगरे सहित.

जैनधर्माभिलापीओना
ऊपयोग अर्थे.

छपावी प्रसिद्ध करनार.

शा. छगनलाल बेहेचरदास.

अमदावाद.
युनियन प्रिन्टिंग प्रेसमां छापी.

आवृत्ति पेहेली.

संवत १९४५-सने १८८९.

किंमत दश आना.

विज्ञापना.

दोहा.

बारव्रत जो आदरो, तो शुद्ध समकित थाय;
चऊ गति फेरा टळे, निश्चे मुक्ति जाय. १
ते माटे नरनार सौ, करो व्रत पच्चखाण;
भव भ्रमण फेरा टळे, पावे पद निर्वाण. २

आ ग्रंथ रचवानो मुख्य हेतु ए छे के आपणो आत्मा कर्मनी सोबते करी चार गतिने चोवीस दंडकमां अनादिकाळथी भवभ्रमण कर्या करे छे; ने पूर्वितना वहोळा पुण्योदयथी आ अमुल्य मानव देह प्राप्त थयो छे. मानवदेह विना कोइ काळे कोइ आत्मानुं आत्महित थयुं नथी, थतुं नथी, ने थशे नहीं. ए कथन त्रिकाळ सिद्ध शास्त्र द्वाराए जणाय छे. एवा जे मानव देहथी आपणा आत्मानुं हित थाय, अने जन्म मर्णरूप जंजाळनो नाश थाय, ते मानवदेहने आपणे पाम्या छीए; तो हवे दरेक माणसने पोताना धर्ममां प्रविण थवुं जोइए. कारणके धर्म ते आ दुःखरूप संसारमां जेम आंधळा माणसने रस्तो बतावनार लाकडी छे, तेम आपणने विषय, कषाय, राग, द्वेष, मान, माया, लोभ इत्यादिकमां

लीनरूप अंध थइ गयेलाने मोक्षनो सरळ मार्ग दे-
खाडनारी आ एक लाकडी छे. तेना वडे घणुंज
सुखदायक ठेकाणुं मळी शके छे. अ हा हा !!! ध-
र्मना प्रताप विषे जे बोलीए तेटलुं ओछुंज छे. पण
दिलगीर छीए के आ दुःषम पांचमा आरामां दुःख
विदारनार, योग शिखामणनो उपदेश करनार,
काम, क्रोध, मान, माया, लोभ, विगेरे दुर्गुणने त-
जावनार, नीतिनो रस्तो बतावनार, एवो शुद्ध श्री
जैन धर्म तेने आपणे पाम्या छतां, ते अमुल्य धर्म-
ना स्वरूपने, तथा रहस्यने समज्याविगर, कर्मनी
सोबते करी भवभ्रमणनो वधारो करवा धारीए
छीए, अजाणथी करीने अव्रतरूप आश्रवनो वधारो
करी कर्म जंजाळ वधारीए छीए. आवां कारणने
लीधे आ ग्रंथ रचवानी जरूर थइ, अने तेथी रची-
ने बहार पाड्यो छे. तो दरेक आत्मा आ अमुल्य
मानवदेहने उजवाळवा आ ग्रंथ तरफ लक्ष आपी
अव्रतरूप आश्रव कर्णाना घडनाळांए करीने चौद-
राज लोकनी अव्रतनी कर्म क्रिया चाली आवे छे
तेने रोकशे, ने व्रतनीरीते व्रत पच्चखाण करशे, तो
तेने देशव्रति श्रावकपणु जरूर प्राप्त थशे.

हे बंधुओ ! विचार करो के आ पांचमा दुःषम आरामां टुंका आयुष्यथी आपणे आपणा आत्मानुं कांइ हित करी शकता नथी ने विषय, कषायमां राची पड्या छीए. ने आवी रीते अनादिकाळथी सम्यक सहित व्रत पच्चख्खाण इत्यादिक अंगिकार कर्या विना आपणे चार गति ने चोवीस दंडकमां रझळता फरीए छीए, पण अव्रतनी क्रिया रोकाती नथी. कारणके जेवी रीते उत्तम कुळना माणसने नीच कुळना घरनी वस्तु भोगववामां (उपयोगमां) आवती नथी, पण तेना घरनी वस्तु भोगववाना पच्चख्खाण कर्या नथी, त्यांसुधी तेना घरनी अव्रतनी क्रिया रोकाती नथी तेमज आ त्रिछालोकमां भगवंते असंख्याता द्विप समुद्र कह्या छे, तेमां स्वयंभुरमण समुद्र भगवंते मोटो कह्यो छे हवे ते समुद्रमां आपणे आ देहथी न्हावा, धोवा, तथा पाणी पीवा जवुं नथी. तेमज अद्यापी सूधी आ देहथी आपणे नजरे पण जोयो नथी. ते छतां ज्यांसुधी आपणे तेमां न्हावा, धोवा तथा पाणी पीवा विगेरेना पच्चख्खाण कर्या नथी, त्यां सुधी अव्रतनी क्रिया रोकाती नथी.

माटे हे सज्जनो ! आ ग्रंथ विषेपुरती रीते ध्यान आपी वांचीने विचार करो. अव्रतनी आवती

क्रियार्थी आ आत्माने जन्म मरणनी जंजाळमांथी मुक्त करो. अने उपयोग सहित पळी शके तेवी रीते व्रतादिकथी अव्रतनी आवनी क्रिया रोकीने, मानव देहने उजवाळो, ने कर्मथी मुक्त थाओ, अने प्रमाद दुर करो. के जेथी ग्रंथकारने ग्रंथ कर्यानुं प्रयोजन थयुं मानी, महर्ष आणंद प्राप्त थाय.

वळी आ ग्रंथ शुद्ध करवामां में मारी जाते घणी मेहेनत लीधी छे; तेमज धर्मस्नेही प्रियभाइ. जूठालाल उजमशीए पोते आ ग्रंथ शुद्ध करवा माटे घणो श्रम वेठी पोते पोताथी बनती मदद करी छे. तेथी अमे तेमनो मोटो उपकार मानीए छीए.

वळी आ ग्रंथ छपावतां कोइ पण रीते भूलचुक, तथा द्रष्टि दोष थयो होय, तेमज कंपोझिटरना कंपोझ करेलां प्रुफ तपासतां द्रष्टि दोष रह्यो होय, तो वांचनार सज्जनो सुधारी लेशो. तथा कर्त्ताने सुचवना करशो. के जेथी कर्त्ता तेमनो उपकारी थशे; तेमज बीजी आवृत्ति छपावतां सुधारी लेवामां आवशे अस्तु. ! ! ! ! !

ता. १२ माहे एप्रिल सने १८८९.

मु. अमदावाद: } ली. छगनलाल वेहेचरदास
ठे किकाभटनी पोळ. }

अनुक्रमणिका.

बारव्रत आदरवानी टीप.

॥ श्री वीतरागाय नमः ॥

संवत १९ ना वरखे

ने वार दिने

श्रावकनां व्रत बार समकित सहित आद
र्यां छे ते मोंढे जयणा राखी वांचवां. हवे
त्रण तत्व माहारे मोक्ष अर्थे आराधवा ते
लखीए छीए--अरिहंतो महादेवो, एटले
मोहोटा देव केवळज्ञान, केवळदर्शने करी
सहित ते. जावजीव सुसाहुणो धर्म ते
केवळी पनंतस्य--प्रथम त्रण तत्व ग्रहवा
तेमां प्रथम तत्व ते माहारे मोक्ष अर्थे
आराधवा ते अरिहंत केवा छे, चोत्रीस अ
तिशये करी सहित छे, पांत्रीस प्रकारनी

वाणि वचने करी बिराजमान छे, एकहजा रने अष्ट उत्तम लक्षणना धरणहार छे, चो सठ इंद्रना पूजनीक छे, अढार दोष रहित छे, प्रजुजीनुं अनंतु ज्ञान छे, अनंतु दर्शन छे, अनंतु चारित्र छे, अनंतो तप छे, अनं तु बळ विर्य छे, अनंतो उपयोग छे एवा ष टगुणे करी सहित छे, क्षायक समकित ने यथाख्यात चारित्रना धरणहार छे, धर्मध्या न शुक्लध्यानना धरणहार छे, शुभ योग षं म्नित विर्य आदि देइ अनंत गुणे करी बि राजमान छे, एवा श्री अरिहंत जगवान ते माहारा देव छे. तेमने माहारे मोक्ष अर्थे आ राधवा, ने एवा देवनुं मने जवोजव शरणुं हजो. मन वचन कायाए करी सरधुं छुं. गुरुनी साखे ग्रहछुं. १ हवे बीजुं गुरुतत्व-- ते गुरु केवा छे, पंचवीश संवरणों, नववीह

बंभचेर, गुत्तीधरो, चऊवीह कषाय टाळण
हार, पंच माहव्रतना पाळक, अष्ट मदना
गाळक, दश विधि यती धर्मना पाळक, छ
कायना पीअर, छकायना रखवाळ, सात
भयना जीतणहार, एवा गुरु ज्ञान दर्शन
चारित्रना धरणहार, बारभेदे तपश्याना क
रणहार, सतरे भेदे संजमना पाळणहार,
बावीस परीसानी चोटभोना खमणहार,
सतावीस गुणे करी सहित एवा सत्गुरु
माहरा जीवे मन वचन कायाना योग स
हित मोक्ष अर्थे आराधवा, एवा गुरुनुं भवो
भव मुने सरणुं हजो. २ धर्म ते केवळी भा
षित दयामुळ, विनय मुळ, माहारो धर्म. ते
धर्म मोक्ष अर्थे साचो करी जाण्यो छे. एवा
त्रण तत्वनी सद्दहणा माहारे मोक्ष अर्थे भ
वो भव हजो. ३ बाकी कुगुरु, कुंदेव, कुधर्म,

मन वचन कायाए करी धर्म निमित्ते आ
राधवा निखेद्या छे. कुगुरु, कुदेव, कुधर्म,
माह्मारा जीवे धर्म निमित्ते सेवुं नहीं; सेवरा
वुं नहीं, सेवतां प्रते अनुमोदुं नहीं. मोटकी
हिंसा आजना दिवस थकी निवर्तुं छुं, ने
इच्छुंछुं जे जन्मकाळथी समकित ते केवळी
नाषित वचन लइने प्रमादना वशे दोष
लगाड्यो होय, त्रसजीवनी घात कीधी; क
रावी; करतां प्रते अनुमोदी होय तो आज
ना दिवसथी आळोवुं छुं. मन वचन काया
ए कुमार्गे जावे करी, अकरवाना कार्य क
रवे करी मावुं ध्यान प्रवरताव्युं होय, ने
समकित सहित बार व्रतने विषे, मिथ्यात
सहित अव्रत निपजाव्युं होय, तथा ज्ञान
दर्शन चारित्रनी विराधना थइ होय, पांच
सुमती त्रण गुप्ती, मागी प्रवरतावी होय,

कुसीलपणुं सेव्युं होय पांच अणुव्रतने वि
षे, त्रण गुणव्रतने विषे, चार सिखाव्रतने
विषे, एवां बारव्रतने विषे, जन्मकाळथी ते
आजना दिवस सूधीमां जे मने पाप ला
ग्यां होय ते पाप तसन्नंते पडिक्कमामि, निं
दामी, गिरहामी, अप्पाणं वोसिरामी. बा
की कुगुरु, कुदेव, कुधर्म, माहारे धर्म अर्थे
वोसरे वोसरे छे ते जावजीव सूधी वोसी
रावुं छुं. तेमां छ छींडीनो आगार (छ प्रका
रनो आगार राख्यो ते) १ राजानो आगर.
२ कुळदेवनो आगार. ३ ज्ञातनो आगार.
४ बळात्कारनो आगार. ५ अटवीमां भूला
पड्यानो आगार. ६ मात पिता प्रमुख व
डेरानुं तथा सगां स्नेहीओनुं वचन पाळवा
नो आगार. ए छ छींडीना आगार सहित
माहारे समकित पाळवुं.तेमां पंण संसार अ

र्थे तथा रोगना कारणे, दिकरा दिकरी अर्थे, गोर्य, गोत्रज, परपुर्वज, मानवा पमे, पूज वा पमे तो तेनो आगार छे. एम समकित सहित बार व्रत ममं गुरु, ममं धर्माचार्य, माहापुरुष, गुरुजी माहाराज श्री७ श्री

नी पासे में बार व्रत आदर्यां छे ने समकितना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नही. तेनी विगत १ शंका केहेतां--जैन मारगमां संदेह राखवो नही. २ कंखा के० बीजा मतीओना मार्गनी धर्म कारणे, न जा जाणी वंछा करवी नही. ३ वीतिगिच्छा केहेतां--धर्म करवाना फळ मांहे संदेह आणवो नही. ४ पर पासंम परसंसा केहेता--पर पाखंमीओनो धर्म कारणे परीचय

महिमा वधारवो नही. ५ पर पासंम संथवो केहेतां--मिथ्यातीओना गुण ग्राम करवा नही. ए रीते उपयोग सहित वर्त्तवुं.

पेहेलुं अणुव्रत.

१ पेहेलुं अणुव्रत थूलाओ पाणाइ वा याउ वेरमणं. ते प्राणी भूत जीवने सत्वनी मोटकी हिंसाथी निवर्तुं छुं--त्रसजीव, बेरंद्री, तेरंद्री, चौरंद्री, पचंद्री, ते पचंद्रीना चार भेद. नारकी, तिर्यंच, मनुष्य, देवता. तेमां विक्रय शरीरना धणी नारकी, ने चार जातना देवनाने हणुं नहीं, हणावुं नहीं कोटी छए पच्चखाण ए रीते विक्रय शरीर बाळाने कोटी छए करी जावजीव सूधी हणवा नहीं. हवे उदारिक शरीरना धणी मनुष्य, तिर्यंच, गर्भज, समुर्छिम, बेरंद्री,

तेरंद्री, चौरंद्री, ए त्रण विगलेंद्री छे, ते जी
वने जाणी प्रिछि, स्वसबंधी, सगासबंधी,
शरीर मांहेला पिमाकारी ते शरीरमां जी
वादिकनी उत्पति थइ; ते काढवा पमे, क
ढाववा पमे, रेचादिक लेवो पमे लेवराववो
पमे तो तेनो आगार छे; ने विगलेंद्री जीव
ते करमीने अपराध करेछे तेने मारवा न
हीं; पण विगलेंद्री विना पचंद्री जीवने हा
कोटी हणवानी बुद्धी करी हणवानां पच्च
खाण एटले मोटका त्रसजीव जाणी, ओ
ळखी, समजी, देखी, जोइने निरअपराधे,
हाकोटी, उदेरी, संकल्पी, जीव काया र
हित करवा निमित्ते, निर्दय प्रणामे करी
हणवानां पच्चखाण. तेमां आगारनी विगत
संसारी काम काज करतां, अनेरी स्थावर
कायनो आरंभ करतां, त्रसजीवनी अज

यणा थाय तेनो आगार छे--पृथ्वीनी निश
राये१ पाणीनी निशराये२ अग्निनी निश
राये३ वायरानी निशराये४ वनस्पति, लि
लोत्री, साधारण ने प्रत्येकनी निशराये५
काष्ट, इंधणानी निशराये६ रसोइ करवा
नी निशराये७ वसाणां ने करिआणानी
निशराये८ औषध, वेषधनी निशराये९ धा
न्य दाणानी निशराये१० तथा परनी अणु
कंपा निमित्ते, तथा संसारी घणा प्रकारना
कारण निमित्ते हालतां चालतां, उठतां बे
सतां, सूतां, खातां पीतां, तथा मोढानो
बळखो थूको नाखतां, तथा नाकनुं लींट
फेंकतां, तथा लघुनित तथा वडीनित कर
तां तथा मोढेथी पाणीनो कोगळो करतां
तथा पाणीनी पीचकारी मारतां, हाथना
टाबोटा पाडी ताळी कूटतां, हाथेवती दा

रुखानुं छोडतां छोडावतां, आवतां जता, इत्यादिक अनेक प्रकारनां संसारीक काम काज करतां करावतां, करता प्रत्ये रुडुं जाणतां. त्रसजीव द्रष्टी गोचर ना आवे, आ चक्षुए त्रसजीवनी अजयणा थायछे, तेथी अनेक प्रकारे पाप लागेछे. तेमां उपयोग राखीने यत्ना थाय तेम करवुं. पण उपयोग विना सुन्य चीते प्रमादने वशे तथा निंद्रामां जाणतां अजाणतां त्रसजीव हणवानां पच्चखाण कर्यां छे ते जाणी प्रिछि हणवा नहीं, तेमां आगार उपर लख्या प्रमाणे जाणवो. हुं संसारमां रहीने सर्वथा प्रकारे नियम करी शकतो नथी ते माटे निरअपराधी जीव मोटका त्रसप्राणीने जाणी, प्रिछि, ओळखी, हाकोटी, उदेरी, संकल्पी, जीव काया रहित करवा

निमित्ते उपर लखेला आगार शिवाय त्र
सजीव हणवानां पच्चखाण. जावजीवाए,
कोटी त्रण नकरेमि, मणसा, वयसा, का
यसाथी पाळवुं. मने करी न चिंतवुं जे त्र
सजीवने मारुं, तेम वचने करी न कहुं जे
त्रसजीव मारी नांखो, तेमज कायाए करी
पण त्रसजीव मारुं नहीं. ए कोटी त्रणथी
उपयोग राखी व्रत पाळवुं. वळी त्रसजीव,
चार जातना देवता तथा सात जातना ना
रकी तथा कर्मभूमि, अकर्मभूमि वळी छप
न्न अंतरद्विपा तथा पांच इरवतक्षेत्रना त
था चार भरतक्षेत्रना तथा पांच माहावि
देहक्षेत्रना तथा पांचमा भरतक्षेत्रमां उत्तर
भरतना त्रसजीव, मनुष्य, तिर्यंच ने स्था
वर जीव हणुं नहीं, हणावुं नहीं. जावजी
वाए. कोटी छ नकरेमि, नकारवेमि. मण

सा, वयसा, कायसा. वळी पांचमा जरत मधे दक्षिण जरतमां में अवतार धारण कर्यों छे ते श्री   शेहेर गामथी चारे दिशा ने चारे विदिशा थइने चोफेरे गाउ
        हजार गाउ सुधी मोकळ राखी छे ते शिवायना मनुष्य क्षेत्र आशरे त्रसजीव, मनुष्य, तिर्यंच, तथा स्थावर हणुं नहीं, हणावुं नहीं, जावजीवाए कोटी छ नकरेमि, नकारवेमि. मणसा, वयसा, कायसा. वळी मनुष्य, तिर्यंच, गर्जज, पचंद्री तथा असंगनी पचंद्री, द्रष्ट गोचरे, जाणी प्रिछि सहोंसे हणुं नहीं, हणावुं नहीं, कायाए करी कोटी त्रण. तेमां आगारनी विगत--राजाना जये करी, रणसंग्रामना जये करी कोइने जय उपजे ते कारणे करी, जीव हणाय तो आगार छे. वळी पांच सूक्ष्म एकंद्री

चौद राज्यलोकमां संपूर्ण गांसी गांसीने ज
र्या छे, ते मन वचन कायाए करी हणुं न
हीं, हणावुं नहीं, जावजीव सूधी कोटी छए
पच्चखाण. एम पेहेलुं अणुव्रत उपर लख्या
प्रमाणे उपयोग राखीने पाळवुं. अने ते पे
हेला व्रतना पांच अतिचार जाणवा पण
आदरवा नहीं तेनी विगत-१ बंधे कहेतां जे
त्रसजीवने निरअपराधे घाढा बंधणे बांध
वा नहीं. २ वहे कहेतां जे त्रसजीव उपर
निर्दय प्रणामे करी हथियार, लाकडी प्रमुख
घाढी रीस आणीने निरअपराधे करी प्रहा
र करवो नहीं. ३ छवीछेए कहेतां जे त्रस
जीव मनुष्य, तिर्यंचना निरअपराधे वैरबु
द्धीए करी तथा आजीविका निमित्ते शरीर
ना अवयवो छेदवा नहीं. ने सगां स्नेही,
परिवारना नाक कान विंधवा छेदवा पडे

तो तेनो आगार. ४ अतिचारे-कहेतां जे त्र सजीव उपर निर्दय प्रणामे करी जीवनी घात थाय तेवो चार चरवो नहीं. ५ भत्त पाणवोछे कहेतां जे त्रसजीव, वकील, वा णोतर, दास, दासी, सगां परिवार, अने पोतानां तथा परनां बाळक तथा अनेरा मनुष्य, तिर्यंचने सहेज स्वभावथी क्रोधना वशे करी धमकी देखाडवा सारु अथवा से भारथ गुनानी रीस आववाथी क्रोधे करी थोडो काळ भूख्यो, तरश्यो, राखवो पडे तो तेनो आगार पण निर्दय प्रणामे करी जीवनी घात करवाना इरादाथी तथा त्रस जीव हणवाना हेतुथी भूखे तरशे मारवा नहीं, ए रीते उपयोग राखी अतिचार टाळवा.

हवे पांच स्थावरनी मर्यादा करीए ढीए ते नीचे मुजब.

१ खुती पृथ्वीनो आरंभ जे दहाडे करवो पडे तेनी विगत.

खाण खोदवी पडे तो जार मूडा पांच माय तेटली वरस एकमां पोतानी निशरानी ने नवी जूनी नुखेडी सोच करबी पडे तेनो आगार ते नुपरांत पच्चखाण. जावजीवाए कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा, कायसा. घर हाट पोताने काजे नवुं करावुं पडे तथा लिंपवुं थेपवुं पडे तथा धरतीमां वस्तु दाटवी पडे तथा मांडवो घालवो पडे तथा धन, धान्य संग्रह काजे पृथ्वी खोदीने माटीनी जात ४७ नी ढे ते पोते लइ आववी पडे तेनो आगार तथा संकट समयनो आगार तथा थांजलो धरतीमां

खोदीने घालवो पके तथा चूना करवा प
के, खाळ खोदवी पके तेनो आगार पण
कमिआ, कुंनार, ओक विगेरे मजुरिया आ
जीविका निमित्ते खोदे ले तेणीरीते आजी
विका करवा सारुं खोदवानां पच्चखाण. जा
वजीवाए कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, व
यसा, कायसा. तेमां दिकरा दिकरी तथा
सगां स्नेहीओने काजे पृथ्वी खोदवी पके
तेनो आगार. राजा, शेठ ने हूकमदारना
कारणे खोदवानो आगार. ते नुपरांत ले दा
णी पृथ्वीनो आरंन जे दहाके करवो पके
ते दिवसे मण सूधीनो आगार नुप
रांत पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि. मणसा,
वयसा, कायसा. कूवा, तळाव, वाव्य, कुंक,
नदी तथा द्रह खोदवानां पच्चखाण जाव
जीव सूधी कोटी त्रण नकरेमि. मणसा,

वयसा, कायसा. तेमां आगार उपर लख्या प्रमाणे. लोढुं तथा त्रांबु तथा तरवुं तथा रुपु तथा सोनुं तथा हिरा तथा माणेक तथा परवाळां तथा जसत विगेरेनी कांकरी काढवी तथा तेनुं काचुं दळ लागवानां पच्चखाण. जावजीवाए कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा, कायसा. अढार जातनां रत्न तेनुं काचुं दळ लागवानां पच्चखाण. कोटी त्रण. मीठानो आरंभ करवो पडे तो दिन एके शेर सूधीनो आगार. ने जे दिवसे पोताने अथाणुं आथवुं (घालवुं) पडे, तथा रसोइ करवी पडे ने वधारे मीठुं वावरवुंपडे तो तेनो आगार. पण विना कारणे दिन एके उपर मर्यादा राखी छे तेथी वधु आरंभ करवो नहीं. खारानो तथा साजीखारानो आरंभ करवो पडे तो दिन एके शेर सूधी आ

गार. ते उपरांत पच्चखाण. कोटी त्रण. ते
मां उपर प्रमाणे आगार. खडी, हरीयाळ,
हींगळोक. गेरु, रमची, माटी, प्रमुख पार्टी
आं मांजना पडे तथा खडियामां घालवी
पडे तो वरस एक सूधीनो आगार.
तथा विवाह वाजने, परवे, तेहेवारे, घर हा
ट धोळवां पडे तो आगार. ते उपरांत
पच्चखाण. जावजीवाए कोटी त्रण नकरे
मि. मणसा, वयसा, कायसा. गोपीचंदन
नो आरंभ रोगना कारणे तथा नयना का
रणे आगार. ते उपरांत सहींसे, सउपयो
गे आरंभ करवानां पच्चखाण. जावजीवा
ए कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा,का
यसा. धोवानी माटीनो आरंभ जे दहाडे
करवो पडे ते दहाडे शेर सूधीनो आ
गार. ते उपरांत पच्चखाण. जावजीवाए

कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा, कायसा. अने उपर लखेली वस्तुओमांथी जूदी जूदीनो आरंभ जे दिवसे करवो पडे ते दिवसे शेर सूधीनो आगार. ते उपरांत पच्चखाण. जावज्जीवाए कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा, कायसा.

२ हवे पाणीना आरंभनी मर्यादा करी तेनी विगत.

१ पाणीनो आरंभ दिन एके अहोरात्रीमां पोताने पीवा कारणे मण सूधी पीवानो आगार. तथा घर नीमित्ते दिन एके अहोरात्रीमां बेडां नं. सूधी वापरवानो आगार. ते उपरांत पाणीनो आरंभ करवानां पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां नीचे लखेलां कारणोथी अधिकुं (वधारे) वपरांय तेनां कारण

नीचे मुजब.

१ नौकीके (स्नाने) जावुं पमे. २ नवा णे अंगोळवुं पमे. ३ घर आगळ तथा उतारे नाहावुं पमे. ४ घर,हाट,वखार,वामी विगेरे चणाववुं पमे. ५ अग्नि लागे होलववुंपमे. ६ वरसादमां फरवुं पमे. ७ नदी, द्रह, कूवा, सरोवर, वैमा, वॉकळा विगेरेमां उतरवुं पमे तथा तेमां चालवुं पमे. ८ समुद्रनी खामीमां तथा मोटा समुद्रमां, वाहाण, बोट, मछवो, होमी विगेरेमां बेसी तथा त्रापो, तुंबमा, गोळा प्रमुख झाली उतरवुं पमे. ९ पाणीमां वस्त्र, वासण, जोमा विगेरे धोवां पमे. १० पाणीमां कोइ वस्तु पमी गयेली काढवी पमे. ११ पाणीमां कोइ जीवजंतु आदि पमेलो, तणातो होय ते काढवो पमे. १२ रोगना कोइ कारणे

पाणीमां बेसवुं पडे. १३ ज्ञात, वरो, टाणु टचकुं, खरच करवुं पडे. १४ राजाना कारणे. १५ परवशपणाना तथा अणनुपयोगना कारणे. इत्यादिक पाणीना ठाम घणा छे तेमां कोइ ठाम स्पर्शवां पडे ने नुपर करेली मर्यादाथी अधिकुं वपराय तो आगार.

२ बायडीओनी पेरे मांथे बेडुं चढावी आजीविका अर्थे पाणी नरवानां पच्चरवाण. जावजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. पण बायडीओने नुपर लखेलां बेडांनरवानुं अनुमान करवुं जोइए; अने तेने दनरोज बेडां नो आगार. बाकी विनाकारणे पाणी नरवानां पच्चरवाण कोटी त्रण.

३ पाणी पांच जात नीचे लखेलुं, जू

दी जूदी जातनुं जूदे जूदुं होय त्यां सूधी ते पीवानां पच्चरवाण कोटी त्रण.

१ नुसनुं पाणी. २ धुंयरनुं पाणी. ३ हिम जाम्यानुं पाणी. ४ करा पमेछे ते पाणी. ५ माच्न, तरणा नुपर रहेलुं पाणी.

एणी रीते नुपर लखेलुं पाणी पांच जातनुं बीजा पाणीमां जळे नहीं, त्यां सूधी नोगववुं नहीं. ने बीजा पाणीमां जेगुं जळे, तथा अणउपयोगे मोढामां करा आदिकनां फोरां पमे, तो तेनो आगारछे.

४ कोसे करी, रेंटे करी, ढींकवे करी, पाटे करी, परवाले करी, आजीविका नीमित्ते पाणी काढवानां पच्चरवाण; कोटी त्रण. तेमां बाहार नीकळे, मुसाफरी वाटे, राजप्रयोगे, परवशपणे, अग्नि लाग्याना कारणे, अणनुपयोगे पाणी काढवुं पमे तो

तेनो आगर.

५ कावमीआनी पेठे आजीविका नी मित्ते पाणीनां बेमां कावममां घाली लाव वानां पच्चखाण; कोटी त्रण.

६ रत्नागर, सागर,तथा नदी विगेरे जळा श्रय घणा प्रकारनाछे; तेमां लोको चुंदमी, श्रिफळसोपारी विगेरे नांखेछे ते आजीविका नीमित्ते काढवानां पच्चखाण; कोटी त्रण.

७ रत्नागर, सागर, तथा नदी विगेरे ज ळाश्रय घणा प्रकारना छे; तेने लोको पूजे छे, वधावेछे, पूजा नीमित्ते चुंदमी, श्रिफळ, ने सोपारी विगेरे नांखेछे. ते माहारे धर्म अ र्थे जाणी नांखवा, पूजवा, तथा वधावाना पच्चखाण; कोटी त्रण.

८ पाणीना जळाश्रयमां कोइ बूम्यो हो य, तथा कोइ वस्तु पमी होय, ने कोस का

ढी कोस वती बूम्ध्याने काढवा सारु तथा वस्तु काढवा सारु कोस खेंचवो पमे तेनो आगार. बाकी सहोंसे आजीविका नीमिने कोस खेंचवाना पच्चखाण; कोटी त्रण.ए पाणीना वेमानो तथा कूवानो तथा वाव्य नो तथा टांकानो तथा तळावनो गाळ क ढाववानो आगार. बाकी समुद्र तथा नदीप्र मुखनां गाळ काढवानां पच्चखाण कोटीत्रण. इत्यादिक पाणीना ठाम, ठेकाणा घणांछे, तेमां नुपयोग राखीने वर्त्तवुं. बाकी अण नुपयोगे, नूलचुके, राजप्रयोगे, दुःनगदु काळे, परवशपणे, तथा आकस्मीत प्रयोगे पाणीनो आरंन वधु थाय तो तेनो आगार

३ अग्निना आरंननी मर्यादा निचे मुजब.

१ दिवाळीना कारणे, टाणेटचके, वार

परव, लग्नविवाह,इत्यादिक कारण नीमित्ते पोतानी निशराये दिवा नंग   वरस ए कमां दिन   करवा; ते उपरांत पच्चखाण जावजीवाए कोटी त्रण नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां राजा तथा शेठ तथा हूकमदार तथा परवशपणा अने सगां स्नेहीओना कारणे करवा पडे तो आगार.

२ दिन एक प्रते हमेशां पोताना पंडे घर, हाट, डेहेला, वखार, वाडी, बागबगीचा, विगेरेमां जाथु कोडीआं तथा मेणबत्ती तथा चमनी तथा ग्लास तथा हांडी विगेरेमां थइने दिवा नं.   करवा. वळी कोइ कारणथी दिवा ओलवाइ जाय ने फरी फरी तेज ठामममां करवा पडे तो तेनो आगार. ते उपरांत वधु दिवा करवाना पच्चखाण कोटी त्रण.

३ सगमी, चूला, ऑला, चारी, तापणी विगेरे रसोइना कारणे तथा नाहावाना कारणे तथा रोगमां शेकवाना कारणे तथा टाढथी तापवाना कारणे विगेरे कारणसर अग्नि सळगाववी पडे तो दिन एके नंग गाम मां सळगाववी. ते उपरांत कोइ त्रस, प्राण, जीवने जय उपजाववाके लाह्य करवा सळगाववाना पच्चखाण, जावजीवाए कोटी त्रण नकरोमि मणसा, वयसा, कायसा.

४ कलम त्रीजीमां जे अग्निनो आरंभ लख्योछे तेमां जे पोताने काजे तथा घरनाने काजे तथा सगांस्नेहीओने काजे तथा राजा शेठने काजे तथा हुकमदारना काजे तथा परवशपणामां तथा अणउपयोगे अग्निनो आरंभ करवो पडे तो आगार. ते उपरांत पच्चखाण कोटी छ नकरेमि,

नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

५ होळी (हुतासणी), होम, हवन, कुंभ विगेरे बीजा घणी प्रकारना स्थानक छे; ते आजीविका नीमित्ते सळगाववाना पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण, नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. पण ते अग्निमांथी चूला, तथा दिवा माटे अग्नि लाववी पडे तेनो आगार. तथा राजप्रयोग तथा परवशपणानो आगार तथा आकस्मीत तेमांथी अग्नि लागी तो ते होलववानो आगार.

६ उल्कापातनी अग्नि तथा तारा खर्यानी अग्नि तथा विजळीनी अग्निनो आरंभ करवा पच्चखाण, जावजीवाए कोटी छ नकरेमि नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा तेमां अचानक स्पर्श (अडके) तेनो आगार.

७ चकमक, बिलोरी काच, वांस, पथ्थ

२. तथा दिवासळी विगेरे अनेरा अग्नि सळगाववाना शस्त्र वडे अग्नि काढवी पडे (सळगाववी पडे) तो दिन एकमां व २ उपरांत वधारे वार सळगाववान पच्चखाण, कोटी त्रण तेमां राजप्रयोग, शेठ, हुकमदार, सगांस्नेहीओ, परवशपणु, जय तथा घरनांना कारणे, अधिकुं सळगाववुं पडे तेनो आगार.

८ मेरइयां पोताने पंडे करी हाथमां झाली अग्नि दिपाववानां पच्चखाण; कोटी त्रण- पण धर नीमिते, दिकरा दिकरी नीमित्ते, राजप्रयोगे, परवशपणे, हाथमां झाली फरवानो तथा दिकरा दिकरीने, सगांस्नेहीओने करी आपवानो आगार.

९ हजामनी मशाल चोरीना तपास कारणे, विवाहवाजने, टाणेटचके, वस्तु

खोवाइ शोधवा, जय कारणे, करवी पमे तो वरस एक मधे मशाल नं. उप रांत वधु मशाल पोताने पंमे करवाना तथा हाथमां झाली फरवाना पच्चखाण;कोटी त्रण. तेमां राजप्रयोगे, परवशपणे, करवी पमे तो आगार.

१० इंगाल कर्ममांथी नीचे लखेली जातना वेपारनो आरंन करवानां पच्चखाण.

१ लुहारनो कसब, २ कुंनारनो कसब, ३ धोबीनो कसब, ४ दारुनी नठीनो कसब, (कलालनो) ५ मीगानुं बळवण पकाववानो कसब, ६ सोनीनो कसब, ७ रांगान करवानो कसब, ७ सुरोखार निपजाववानो, ए सरेश करवानो, १० पोंख पामी वेचवानो ११ चूनानी नठी, (चूनारानो,) १२ फटकमी पकववानो, १३ धातुरवादी पणानो,

१४ उंधीआं करी वेचवानो, १५ शिको पाकवानो, १६ दारुखानुं करवानो, १७ तेल, चुओ, अत्तर, करवानो, १८ नाकनूंजानो १९ हलवाइ, कंदोइनो, २० कमानगरनो, २१ सीकलीगरनो, २२ टंकणखार पकववानो, २३ गॉळ, खांड, साकर पाकवानो, २४ तबाकीनो, २५ साबुनी कूंडीनो, २६ लाख सुरंगणनो २७ नावसार ठींपानो, २८ रंगाटी करवानो, २९ गलालनुं कर्म, ३० होळीमां श्रिफळ नांखवानो, ३१ कलाइ चढाववानो, ३२ इनजीन, बायलर सळगाववानो, ३३ कंसारानो कसब.

इत्यादिक घणी प्रकारना इंगालकर्म करवाना धंधाछे. ते धंधो माहारे पंडे आजीविका नीमित्ते आग्नि सळगावी पेट नरवा

नो वेपार करवानां पच्चखाण जावजीवाए. कोटीत्रण नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां घरकामे, तथा सगांस्नेहीओने का जे घाट घमाववा तथा गळाववा तथा धो वराववा तथा चणाववा सारु उपर लखे ला आरंभ मधेनो आरंभ करवो पमे तो आगार. तथा राजप्रयोगे, परवशपणे आरं भ करवो पमे तो आगार तथा घर अर्थे त था सगांस्नेहीओ अर्थे अनाज विगेरे शेकवुं पमे तो तेनो आगार. बाकी सहोंसे, सउपयो गे पेट भरवा अर्थे उपर लखेला आरंभनो वेपार करवो नही.

११ तामी, चंमुळ, पकाववानो तथा पं चंद्रीनो मांस पकावी भठीयारानो कसब करवानां पच्चखाण, जावजीवाए कोटी न व नकरेमि, नकारवेमि. करंतंपि अन्नेन स

मणुं जाणामि मणसा वयसा कायसा. को
टी नवथी उपयोग राखी पाळवुं.

१२ रसोडयानो कसब आजीविका अ
र्थे करवो नहीं. जावजीवाए कोटी त्रण. न
करेमि मणसा, वयसा, कायसा तेमां पो
ताने कारणे, घरनाना कारणे, तथा सगां
स्नेहीओ, शेठ वगेरां, राजप्रयोग, हुकमदा
र, ने परवशपणाना कारणे रसोइ करवी
पडे तेनो आगार.

१३ मुडदां बाळवानो तथा तेनी कंपनी
ना शरनो पण आजीविका नीमित्ते वेपार,
करवो नहीं, तथा मुडदां बाळवानी लाकडी
ओ सळगाववाना वेपार करवानां पच्च
खाण जावजीवाए कोटी त्रण, नकरेमि म
णसा, वयसा, कायसा, तेमां आगार जे
ज्ञातजात. सगांस्नेही, ने परदेशी विगेरे को

इ मनुष्य, तिर्यंच मरी गयुं होय ने तेने बाळवा जवुं पडे ने अग्निदाह देवो पडे ते नो आगार.

१४ दारुखानुं छोडवुं पडे तो वरस एकमां दिन उपरांत पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार उपर मूजब.

१५ बंदुक, पीस्तोल, तोप, जंजीर, प्रमुख शिकार रमवा काजे, तेमज जीवहत्या करवाना कारणे छोडवानां पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे राजप्रयोगे, जयस्थानके तथा होंस गम्मत्ते क्रिडा करवा सारु छोडवानो आगार.

एणी रीते उपर लख्या प्रमाणे अग्निकाय ना आरंभनी उपयोग राखी यत्ना थाय

तेम करवुं.

४ वायुकायना आरंभनी मर्यादा कीधी ते नीचे मूजब.

१ पोताना तथा परना शरीर उपर विंझणे करी, पंखे करी, लूगडे करी, मोढेथी फूंकी, तथा कागळ विगेरे अनेरा शस्त्रथी वायरो नांखवो पडे, नंखाववो पडे तो दिन एकमां वार उपरांत सहोंसे वायरा नो आरंभ विनाकारणे करवानां पच्चखाण. जावजीवाए,कोटी त्रण. नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे-रोग, अकळामण, अमुझण, राजप्रयोग, शेठ, साहुकार, वडेरा तथा टाणेटचके, परवशपणे, ने अणउपयोगे अजला थाय तो आगार.

२ चम्मर विंझवे, तथा झडप पंखे तथा मोरपींछिए करी वायरो नांखवो, नंखाव

वो पडे तो वरस एकमां दिन उपरांत वायरो नांखवा, नंखाववाना पच्चखाण. तेमां आगार, उपर मूजब.

३ धम्मणे करी, पंखे करी, आजीविका नीमित्ते, वायरो नांखवाना पच्चखाण; कोटी त्रण. तेमां आगार उपर मूजब.

४ ओगणपचास प्रकारना वाजींत्र होय ते वगाडी पेट भर्यानो वॅपार करवानां पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण. तेमां मारे रम्मत गम्मत, छैयांछोकरां, सगांस्नेहीओ राजप्रयोग, वछेरानी गम्मत ने अणउपयोगे, वगाडवानो आगार.

५ लाकडानी घोडी उपर चढीने खेडुत लोको खळामांधान्य उपणेछे तेम आजीविका नीमित्ते उपणवानो वॅपार करवानां पच्चखाण.जावजीवाएकोटीत्रणनकंरेमि मणसा,

वयसा, कायसा. तेमां पोताना घरनुं तथा परायुं अनाज सळ्युं, ऋळ्युं, बगड्युं, वेरायुं, सूधारवा कारणे तथा राजप्रयोग, ने परव शपणे उपणवानो आगार.

६ पऋाड, टूक्कल, बोदलो, गेऋी, बोल, दऋा, मोइऋंऋा, गंजीपो,शेत्रंज,ने बाजी वि गेरे रमतथी वायरानो आरंभ थायछे. एवी रमत पैसा लइने रमवाना तथा रमत शि खववानां पच्चखाण. जावजीवाए, कोटी त्रण. तेमां छैयांछोकरां, सगांस्नेहीओ, राजप्रयोग, ने रम्मतगम्मते, रमवानो आगार. तथा अणनुपयोग ने परवशपणे रमवा, रमाऋवानो आगर.

७ झाऋे, वृक्षे, लाकऋे, पाटऋे, हिंचोळा बांधी हिंचवानो तथा हिंचाऋवानो तथा चगऋोळ, नें चीचोऋा फेरववा, फेरवाववा

नो वॅपार आजीविका नीमित्ते करवानां प
च्चखाण. जावजीवाए, कोटीत्रण; नकरेमि
मणसा, वयसा, कायसा. तेमां राजप्रयोगे,
परवशपणे, ने छैयांछोकरांना कारणे फे
रववा, फेरवाववा तथा हिंचवा, हिंचाफवा
नो आगार.

७ दिन एक मधे घंटी नं. , खायणीया,
नं. , खायणीओ नं. रेंटीया नं. ,
सूपडां नं. , सांबेला नं. , सावरणीयो
नं. , सावरणा नं. , विंझणा नं. ,
जम्मरखाट नं. , छप्परखाट नं. , हिं
चोळाखाट नं. , घोडीओं नं. , पार
णां नं. , फाळका नं. , चूंगळीओ नं.
, इत्यादिक ते उपरांत वायरो नांखी
आरंभ करवानां पच्चखाण; जावजीवाए,
कोटी त्रण; तेमां मोंढेथी फूंकवुं पडे तथा

गावा जवुं पमे, तथा टाबोटा पाफवा पमे, तथा ताळी चपटी वगाफवी पमे, तथा राजप्रयोग, परवशपणा, ने सगांस्नेहीओना कारणे, ने अणनुपयोगे, तथा सुतार, सोनी, सइ, ने लुहार इत्यादिकना कामप्रसंगमां वायु कायनो आरंन थाय तेनो आगार.

ए रीते नुपयोग राखी वायुकायना आरंननी यत्ना थाय तेम करवुं.

५ वनस्पति कायना आरंननी मर्यादा करी ते नीचे मूजब.

१ लीलफूल्यना आरंननी मर्यादा करी तेनी विगत.

हालतां, चालतां, नुवतां, बेसतां, सूतां, लेतां, मूकतां, लीलफूल्य हणाय तो आगार; तथा कोइ वस्तु नुपर लीलफूल्य आवी होय ते लोहोवी पमे तो आगार; तथा तेनो

स्पर्श थाय तो पण आगार; ते लीलफूल्य
ना जीव घणाज सूक्ष्म अनंतकाय कह्याछे,
तो तेनो ग्रहस्थावयमां ज्ञपयोग रहेवो घ
णो कठण पण्छे माटे तेनी यत्ना थाय ते
म करवुं.

२ प्रत्येक वनस्पति कायना आरंजनी
विगत.

१ शाक, पान, फळ, फूल, सींग, शेरमी,
पोपटा, विगेरे पोता नीमित्ते लीलुं खावा
सारु तथा शाक करवा सारु लाववुं पण्के तो
दिन एके शेर ज्ञपरांत लाववाना पच्च
खाण; जावजीवाए कोटी त्रण नकरेमि,
मणसा, वयसा, कायसा.

२ दिन एकमां घासना जारा नं. ख
म्नना पूळा नं. तथा लीलो चारो मण
ते ज्ञपरांत लीला लाववानां पच्चखाण, जा

वजीवाए कोटी त्रण. नकरोमि, मणसा, व
यसा, कायसा.

३ पोताने काजे तथा घरनांने काजे सू
कवणी करवी पडे, ने ते पोताने जावववी
पडे, तो वरस एक मधे मण शेर उ
परांत पच्चखाण; जावजीवाए कोटी त्रण,
नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

४ अथाणुं करवा सारु पोताने काजे,
तथा घर काजे, लीलवणी जाववी पडे, तो
वरस एकमां मण शेर उपरांत पच्च
खाण; जावजीवाए कोटी त्रण. नकरेमि,
मणसा, वयसा, कायसा.

५ खेतर नं. , वाडी नं. , बाग नं.
, बगीचा नं. , घर खेडना सांतीडा
नं. , उपरांत ववरावववाना, खेडाववाना
पच्चखाण, जावजीवाए कोटी त्रण. नक

रेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

एणी रीतथी उपर लखेली प्रत्येक व नस्पति कायनो आरंभ करवानां पच्च खाण कर्यां छे; तेमां रोगना कारणे, वा ग्याना कारणे, मनुष्य तिर्यंचनी अणु कंपाना कारणे मर्यादा उपरांत अधिकी वपराय; रस्ते पमी होय ने आघी मूकवी पमे स्पर्श थाय; रस्ते चालतां चंपाय, चगदाय, अमे; तथा शाक, पांदमुं लाव तां ढगले, टोपले, गांठमे, स्पर्श थाय; तो तेनो आगार; तथा विवाहवाजने, वारपरवे, ने टाणेटचके, अधिकी वापरवी पमे, अथवा लाववी पमे, लावी आपवी पमे तो तेनो आगार; तथा राजप्रयोगे, परवशपणे, अ णउपयोगे, नातीला, जातीला, सगांस्ने हीओ, वमेरा, शेठ, सेनापती, आरतीयाने

हूकमदारना कारणे,तथाचौपद जीवने माटे चारो चरवा लेवो पमे, लेवरावववोपमे तथा छैयांछोकरांनां कारणे अधिकी लीलोत्री लाववी पमे तथा औषध वेषध सारु लाव वी पमे तेनो आगार. वळी घर खेमनां सांतीमा, वामी, बगीचा, खेतर, पादर, जे मोकळा राख्याछे तेमां सांतीमां (हळ) फेर ववा सारु हळदंताळ, विगेरे अनेरुं शस्त्र सांतीमाना सबंधे राखवुं पमे तो तेनो आ गार. उपरांत पच्चखाण; कोटी एक नकरे मि कायसा. तेमां लेहेणदेणे आवे तो ले वा आपवानो आगारछे.

३ साधारण वनस्पातिकाय कंदमूळना जीव कहेवाय ते नगवंते अनतंकाय कह्या तो तेनो आरंन पोताने काजे सहोंसे क रवाना पच्चखाण. जावजीवाए कोटी एक

नकरेमि कायसा. तेमां आगार उपर मूजब

एणी रीतथी वनस्पतिकायना आरंजनी यत्ना थाय तेम वर्त्तवुं.

एणी रीते पेहेलुं अणुंव्रत उपयोग राखी पाळवुं. तेमां कोइ रीतनी वधघट करवी पमे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सू धीमां नीचे कोरी राखेली जग्यामां सु धारी लेवुं.

बीजुं अणुव्रत.

२ बीजुं अणुव्रत थूलाओ. मुसावाया उवेरमणं ते मोटकुं पांच प्रकारनुं जूठुं बोलवाथकी निवर्तवुं तेनी विगत.

१ कंन्नालीक कहेतां जे—वरकन्याना वेवाइसाळना काम बाबत मोटकूं जूठुं बोलवुं ते.

२ गोवालीक. कहेतां जे--गाय भेंस इत्यादिक चोपद जीव बाबत मोटकुं जूठुंबोलवुंते.

३ भोमालीक. कहेतां जे--धरतीनी हद बाबत मोटकुं जूठुं बोलवुं ते.

४ थापण मोसो. कहेतां जे--पारकीथापण ओळववी ते.

५ मोटकी कूडी शाख. कहेतां जे--खोटे खोटी, तदन जूठी साक्षी पूरवी ते.

ए रीते उपर कहेलां पांच प्रकारनुं मो

टकुं जूवुं बोलवुं नहीं. के जेथी पचंद्री जी वनी घात थाय; तथा मोटकुं कूडुं आळ पण अणजाण्युं अचानक चढाववुं नहीं. तथा पंच वच्चे बेठां एवुं खोटुं न बोलवुं के, जे थी पोतानी प्रतीज जाय. अेवंआद दइने संसारनी अनेक जातनी जाषा बोलवी प फे ते जाणी, प्रीछि, उदेरी, संकल्पी, बोल वानां पच्चखाण. जावजीवाए कोटी एक नकरेमि कायसा. तेमां वगर विचार्युं क्रोधे करी, हौंसे करी, जये करी, राग बंधणे क री, ने परवशपणे करी. एवं पांच प्रकार नी जाषा सचवाय नहीं तो आगारछे. ए वा बीजा अणुव्रतना पांच अतिचार जा णवा पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ सहस्सा जरक्खाणे. के--वगर विचारी जाषा कोइने धाशको पफे, 'अथवा कोइ

जीवनी घात थाय, तेवी जाषा बोलवी नहीं.

२ रहस्सा नरक्खाणे. के--कोइना ठाना मर्मनी वात प्रकाशवी नहीं. के जेथी जीवनी घात थाय एवा मर्म प्रकाशवा नहीं.

३ सदार मंत जेए. के--स्त्री पुरुषना अप लक्षण (मर्म) जाण्या ठतां वैर बुद्धीए करी नघाम्हा करवा नहीं; के जेथी जीवनी घात थाय तेवा मर्म प्रकाशवा नहीं.

४ मोसो वयेसे. के--संसारमां अनेक प्रकारनी कुबुद्धीए करी, निर्दय प्रणामे करी कोइने खराब करवाना हेतुथी, वैर बुद्धीए करी, खोटो नपदेश (सलाह) देवो नहीं; के जेथी जीवनी घात थाय. तेवी कुबुद्धीए करीखोटी शिखामणआपवी नहीं, पण सहज मश्करी, कतुहलनी तूटी. वळी विनास्वार्थे अहोरात्रीं आठे पोहोर जुठुं बोलवुं नहीं.

५ कूम लेह करणे. के--खोटांखत, खोटां खातां, खोटा लेख, लखी कोइ जीवने हर कत थाय ते करवुं नहीं. तेमां सगांस्नेही ओ ने वॅपार सबंधी मुदत गयेली रकम ताजी करवाना कारणे लखवुं पमे तो आ गार. पण कुबुद्धीए करी, कोइनी घात था य ने कोइने हरकत थाय, एवो खोटो ले ख जाणीप्रीछि सहोंसे करी लखवो नहीं.

एणी रीते बीजुं अणुंव्रत उपयोग राखी ने पाळवुं तेमां पण कांइ वधघट करवी पमे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

त्रीजुं अणुंव्रत.

३ त्रीजुं अणुव्रत थूलाओ, अदिन्ना दा णाओ वेरमणं ते मोटकी पांच प्रकारनी चोरी करवाथी निवर्तुंबुं. तेनी विगत.

१ खातर खणी. के--खातर पाडीने मोट की चोरी करवी ते.

२ गांठडी छोडी. के--पारकी गांसडी छो डीने चोरी करवी ते.

३ ताळुं पड कूंची. के--कोइना घर, वखा र, हाट, इत्यादिक अनेक ठेकाणा फाडी, गणेइयो नरावी, उपरवाडे वाड टपी, ता ळुं नागी तथा मारगनी वाटपाडी, लूंट क री, खातरीए फाडी, चोरी करवी ते; तथा घर, वखार, हाट मधे, पेटी, त्रीजोरी, पटा रा, मजुस, हाटडां, कबाट, पाकीट, विगेरे परीग्रह राखवाना ठेकाणे ताळुं दीधेलुं होय

ते उघाम्ती तथा पारकी कूंचीए करी, तथा अनेरी कळाए करी, तथा विश्वासघाते करी तालुं उघाम्ती मोटकी चोरी करवी ते.

४ पम्ती वस्तु धणीआती जाणी के० पारकी जणस पम्ती होय ते पोतानी दृष्टे आवेथी ओळखाय जे फलाणानीछे तोते वस्तु तेनी पाछी आपवी, तथा कोइ वस्तु जम्ती होय ने धणी ओळखाय नहीं; के कोनीछे तो ते वस्तु राखवी. पण जे जणस पोतानी नथी; ने जम्लीछे तो ते धणी जागे जूतुं बोली कहेवुं जे ए मारीछे एवी चोरी करवी ते.

५ मोटकी के० गाम, नगर, पुर, पाटण, पाटणना गढ ठपी, रणयुद्ध करी, जळयुद्ध करी काळीयादिक चोरीयां वाहाण लइ इत्यादिक मोटकुं अदत्तादान लेवानां

पच्चखाण. जावजीवाए, कोटी त्रण. नक
रेमि मणसा, वयसा, कायसा.

एवा त्रीजा अदत्तादान व्रतमां मोटकी
चोरी करवानां पच्चखाण, कर्यां छे; तेमां
आगार जे—सगांस्नेहीओनो, परीग्रह राख
वो, तथा वेपार सबंधीनो परीग्रह राखवो,
तथा नजर्मि वस्तु लेवी पडे के जेनुं मूल
जूज तेवो त्रण जातनो परीग्रह रा
खवो पडे तो आगारछे. पण जेमांथी राजा
नो जय उपजे, तथा राजप्रजामां, तथा पं
चमां, प्रतीज जाय एवी चोरी करवानां
पच्चखाण. जावजीवाए कोटी त्रण. ने को
इ वस्तु जडेलीनो धणी मळे तो चोकसी
करी साक्षी राखी तेने आपवी. पण नध
णीआती राखवी पडे, तथा दाव्योसाव्यो
परीग्रह जडे तो राखवो. पण तेमांथी जाते

कांइक नाग सारा मार्गे वापरीने बाकीनो राखवानो आगारछे. एवा त्रीजा व्रतना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं. तेनी विगत.

१ तेन्नाहडे के० चोरीनी वस्तु जाणी प्रीछि वेचाथी लेवी नहीं.

२ तक्करपउगे के० चोरने चोरी करवा बाबत साहाज्य देवी नहीं.

३ विरुधर जाइकम्मे के० राज्य विरुद्ध मोटको गुनो करवो नहीं, तेमां दाणचोरी वरस एकमां रु   ना दाणनो आगार ते शिवाय राज्यविरुद्ध गुनो करवो नहीं.

४ कूडतोले कूडमाणे के० खोटां तोल. खोटां मापलां ने खोटा गज राखवा नहीं, पण वेपार कारणे कम्मी जास्ती होय तेनो आगार.

५ तपफीरु वगववहारे के० सारी वस्तु देखाफी अदलो बदलो करी नेळसंनेळ करवी नहीं. पण वेपारकारणे करवुं पमे तेनो आगार.

एणी रीते ए पांच अतिचार मधे अणनुपयोगे, परवशपणे, वर्त्तवुं पमे तो आगार. एणी रीतथी त्रीजुंव्रत नुपयोग राखी पाळवुं. ने तेमां कांइ वधघट करवी पमे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सुधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

चोथुं अणुंव्रत.

४ चोथुं अणुव्रत थूलाओ. मेहुणाओ वे रमणं के०—मैथुन थकी निवर्तु वुं. तेनी विगत.

१ देवता सबंधी मैथुन शेववा, शवराव वानां पच्चखाण. कोटी ७ नकरेमि, नकार वेमि. मणसा, वयसा, कायसा.

२ तिर्यंच सबंधी मैथुन पोतानी जाते शेववानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि. कायसा. १ मनुष्य संगाते तिर्यंचने शेवरा ववानां पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि. मणसा, वयसा, कायसा. २ वळी तिर्यंच ने मांह्यो मांह्ये शेवरावबा बाबतनी विग त. १ गाय, भेंस, घोमा, उंट, बकरां, कू तरां, बिलामां विगेरे थळचर·जीवने जे री

ते गोवाळ, रवारी, ने थाणीत्र्था विगेरे ए
क बीजानो संयोग मेळवी, नेळां करी झा
लीने अब्रह्म शेवरावे छे; ते रीते मारी जा
ते शेवरावववानां पच्चखाण· कोटी एक नक
रेमि. कायसा. तेमां परवशपणानो आगार
तथा पराया पासे संयोग मेळवाववो पडे
तेनो आगार. २ ते शिवाय बाकीना थळ
चर जीवनो पराया पासे संयोग मेळवाव
वानां पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि. म
णसा, वयसा, कायसा. ३ जळचर, उरपर,
भूजपर, ने खेचरने मांह्योमांह्ये नेळां करी सं
योग मेळवी झालीने अब्रह्म शेवराववुं न
हीं; तथा एक जातने बीजी जात साथे अ
ब्रह्म शेवराववुं नहीं· कोटी त्रण नकरेमि,
मणसा, वयसा, कायसा.

३ मनुष्य सबंधी सर्वना धर्ममां मैथुन

शेववुं ए घणुंज पाप कह्युं छे. पण तेनी कोइने खबर नथी जे शुं पाप लागेछे. १ स्त्री पुरुषना संयोगे असंख्यात समूर्छिम जीव तत्काळ उपजे छे, जेम चकमक अने लोढुं भेगां थयेथी तत्काळ अग्नि निपजेछे तेम स्त्री पुरुषना संयोगे तत्काळ समूर्छिम जीव उपजीने हणाय छे (मरेछे) वळी एक स्त्रीनी योनीने विषे नवलाख गर्भावासी जीव कह्या छे, तेमांथी जे लांबा आयुष्य वाळा होय ते अवतरे (जन्मे) बाकीना बीजा हणाय छे, जे स्त्री वारंवार घणोज काम भोग भोगव्यां करे तेथी गर्भावासना नवे लाख जीव हणाइ जाय (मरी जाय) पछी तेने छोरुं थाय नहीं. ए रीते मैथुन शेव्याथी समुर्छिम ने गर्भज बन्नेनुं पाप लागे छे, एवुं धारी सर्वथा निश्चम हुं करी श

ते गोवाळ, रबारी, ने थाणीआ विगेरे ए
क बीजानो संयोग मेळवी, भेळां करी झा
लीने अब्रह्म शेवरावे छे; ते रीते मारी जा
ते शेवराववानां पञ्चखाण. कोटी एक नक
रेमि. कायसा. तेमां परवशपणानो आगार
तथा पराया पासे संयोग मेळवाववो पडे
तेनो आगार. २ ते शिवाय बाकीना थळ
चर जीवनो पराया पासे संयोग मेळवाव
वानां पञ्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि. म
णसा, वयसा, कायसा. ३ जळचर, उरपर,
भूजपर, ने खेचरने मांह्योमांह्य भेळां करी सं
योग मेळवी झालीने अब्रह्म शेवराववुं न
हीं; तथा एक जातने बीजी जात साथे अ
ब्रह्म शेवराववुं नहीं. कोटी त्रण नकरेमि,
मणसा, वयसा, कायसा.

३ मनुष्य सबंधी सर्वना धर्ममां मैथुन

शेववुं ए घणुंज पाप कह्युं छे. पण तेनी कोइने खबर नथी जे शुं पाप लागेछे. १ स्त्री पुरुषना संयोगे असंख्यात सम्मूर्छिम जीव तत्काळ उपजे छे, जेम चकमक अने लोढुं भेगां थयेथी तत्काळ अग्नि निपजेछे तेम स्त्री पुरुषना संयोगे तत्काळ सम्मूर्छिम जीव उपजीने हणाय छे (मरेछे) वळी एक स्त्रीनी योनीने विषे नवलाख गर्भावासी जीव कह्या छे, तेमांथी जे लांबा आयुष्य वाळा होय ते अवतरे (जन्मे) बाकीना बीजा हणाय छे, जे स्त्री वारंवार घणोज काम भोग भोगव्यां करे तेथी गर्भावासना नवे लाख जीव हणाइ जाय (मरी जाय) पछी तेने छोरु थाय नहीं. ए रीते मैथुन शेव्याथी समुर्छिम ने गर्भज बन्नेनुं पाप लागे छे, एवुं धारी सर्वथा नियम हुं करी श

कर्तो नथी; पण परस्त्री मात्रनो नियम में कर्यो छे, तेथी सर्व स्त्रीओनी रावइ (प्राय श्चित) उतारुं छुं. ने एक पोतानी ज्ञातनी जे पंचनी साखे परणेल छुं तेनी रावइनी मर्यादा जे–१ पोतानी स्त्री पंचनी साखे परण्यो छुं ते मोकळी; कदापि तेनो वियो ग थाय अथवा बीजा कोइ कारणे फरीथी पोतानी ज्ञातनी परणवी पडे तो एक अ थवा सूधी परणवी. ते उपरांत वधु पर णवानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि. कायसा. २ पोतानो नरथार पंचनी साखे परणी छुं ते मोकळो. उपरांत पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि कायसा. ३ परस्त्री सा थे अब्रह्म शेववानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि कायसा. ४ परपुरुष साथे अब्रह्म शेववानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि

कायसा. ५ पुरुषे सुइआणीनो (दइआणी नो) कसब करवानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि कायसा.

ए रीते उपर मुजब मर्यादा करीछे ते मांथी मारी धारणा प्रमाणे पाळवुं तेनी विगत.

१ दिवसे अब्रह्मनुं प्रमाण करवुं जोइए. कदापि सर्वथा ना थाय तो मास एकमां दिवस पाळवा.

२ आठम, चउदश, पाखी, बीज, पांचम, अगीआरश ए मास एकमां बार तीथिनुं प्रमाण सर्वथा करवुं जोइए. कदापि बार तीथिथी अधिकुं ओछुं पळेतो ते अहीं आं लखवुं.

३ धन्य जे स्त्री पुरुष मन वश करी मास एकमां वीस दिवस अब्रह्मनो त्याग करेछे ने दस दिवस मोकळा राखेछे तेनी विगत.

१ पडवे. २ चोथ. ३ सातम. ४ दशम. ५ तेरश. आ प्रमाणे मास एकमां वीस तीथि पाळवाथी शियळनो व्रत तप निपजेछे. वळी उपवासना व्रतप करवावाळा तो आ दुनियामां घणाज होय; पण शियळना व्रत तप करवावाळा तो विरलाज; (थोडाज). जे कोइ शूरवीर होय ते शियळनो व्रत तप करे. माटे तेम करवावाळा ए अहींआ लखवुं.

४ अब्रह्म शेव्या पछी बार महुर्त्त योनी सचेत्त रहेछे, तेथी करीने गर्भज, पचंद्री उ पज्या करेछे ते माटे बार महुर्त्तनी मांह्य जे कोइ फरीथी अब्रह्म शेव तो गर्भज, पचंद्री मनुष्य मार्यानुं प्रायाश्चित लागे. ते माटे सं योग कर्या पछी बार महुर्त्तनो काळ समजु माणसे त्याग करी जाळववो जोइए. माटे एक रात्रीमां एक वखतथी बीजी वखत भोग भोगववो नहीं, कदापि कर्मना अभि लाषे करीने एकरात्रीमां एकवारथी वधारे वार भोग भोगववो होय तो तेनुं पण मान करी अहींआ लखवुं.

५ स्त्री पुरुषे एक मासमां दिवस नुं प्र माण करवुं तथा एक दिवसमां अमुक व खत नुं प्रमाण करवुं तथा एक मासमां

वखत ॥उपरांत मैथुन शेववुं नहीं.

ए रीते चोथुं अणुव्रत ॥उपयोग राखीने पाळवुं. तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं. तेनी विगत.

१ इत्तरिय परिग्गहिय गम्मणे के० थोमा काळनी स्त्रीथी गमन करवुं नहीं.

२ अपरिग्गहिय गमणे के० विवाह कर्यो ॥तां परण्यो नथी तेनी साथे गमन करवुं नहीं.

३ अनंगक्रीमा के० अनेरा अंगे क्रीमा करवी नहीं

४ परविवाह करणे के० पराया वेवाइसाळ, नातरां करावववां नहीं. तेमां पोताना कुटुंब, सगां, स्नेही, मळतीआं, प्रीतिआंनो तथा परवशपणानो आगार.

५ कामज्ञोगेसु तिव्वा जिलास के०

कामभोग करवा उपर तिव्र (घणोज) अ भिलाष करवो नहीं.

एणी रीते चोथुं अणुव्रत अतिचार सहित उपयोग राखी पाळवुं. तेमां पण कांइ अधिकुं ओछुं करवुं पडे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

पाचमुं अणुव्रत.

५ पांचमुं अणुव्रत थूलाओ. परिग्गहाओ वेरमणं के० पोताना थको परिग्रह राख

वानुं प्रमाण कर्युं तेनी विगत.

१ खेत्त वथ्थुनो यथा परिमाण. एटले खेत्त के० नुघाम्ी जमीन. वथ्थु के० ढांकेली जमीन. तेमां १ खेत्त के० नुघाम्ी जमीन एटले घर खेम्नां सांतीम्ा नं. तथा सांथवा आपेल सांतीम्ा नं. तथा वाम्ी नं. तथा बागबगीचा नं. तथा नुघाम्ी बूटी पम्तर जमीन विघा नुपरांत राखवाना पच्चखाण. तेमां कोइनी बाक्षिस मळे तथा लेहेणामां आवे तो तेनो आगार, तथा जे गाममां पोताने रेहेवुं पम्े तेज गामनी मांह्यली कोर नुघाम्ी धरती खोरम्ां नं. तथा हाट, दुकान नं. तथा वखार नं. तथा वाम्ा नं. नी नुघाम्ी जमीन पोताना थकी राखवी पम्े तेनो आगार; तथा ते शिवाय कोइनी साचववी

पडे ने पोता थकी राखवी पडे तो आगार. उपरांत पच्चखाण. कोटी त्रण नकरेमि मणसा, वयसा, कायसा. १ वथ्थु के० ढांकेली जमीन एटले घर नं. तथा मेला नं. तथा हाट, दुकान नं. तथा वखार नं. तथा वाडा नं. ते सरवे हद मर्यादा सहित ओटला, ओशरी, एकढाळीया, आंगणा, ने फळीआ सूद्धांत खपे उपरांत पच्चखाण. कोटी त्रण; नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां कोइना बक्षिस मळे, तथा लेहेणामां आवे तथा कोइना पोता थका साचववा पडे तो तेनो आगार.

२ हिरण, सोवननुं यथा परिमाण. एटले हिरण के० रुपुं. ने सोवन के—सोनुं. तेमां मारे पोताना थकुं रुपुं मण शेर तथा सोनुं मण शेर उपरांत राखवा

ना पच्चखाण, कोटी त्रण. नकरेमि, मण सा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे कोइनुं बक्षिस मळे तथा कोइनुं पोता थकुं साचववुं पडे तो तेनो आगार.

३ धन, धान्यनुं यथा परिमाण; एटले धन. के० मोहोरबंध नाणुं. ने धान्य के० चोवीस जातनुं धान्य. तेमां मारे पोताना थकुं धन एटले रुपिया, नाणुं रु.
तथा धान्य एटले चोवीसे जातनुं थइने मण ते उपरांत वधु राखवाना पच्चखाण कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां कोइनुं साचववुं पडे तो आगार.

४ दुपद चउपदनुं यथा परिमाण. एटले दुपद के० मनुष्य तेमां दास, दासी, वकील, वाणोतर, नोकर, चाकर, पोताना थका

वरस एकमां राखवा. चउपद, के०—गा
य, जेंस, घोमा, हाथी, उंट, बळद, मेढां,
बकरां, ने कूतरां विगेरे चार पगवाळा ति
र्यंच जीव राखवा पमे तो वरस एकमां रा
खवा ते ऊपरांत राखवाना पच्चखाण. कों
टी त्रण नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा.
तेमां आगार जे कोइनां बाक्षिस मळे, तथा
कोइना साचववा पमे, तथा दुपद चउपद
(मनुष्य, तिर्यंच) जीवनो वस्तार वधे, त
था लेणदेणमां आवे, तथा खशी जाय तेने
बदले बीजां लेवां पमे तो तेनो आगार.

५ कुवियनुं यथा परिमाण; के०—घरेणुंगां
वु पोताना थकुं रु नुं राखवुं, तथा
· घर वाखरानो परचुरण सामान रु
नो पोताना थको राखवो. ते ऊपरांत पच्च
खाण, कोटी त्रण. नकरेमि; मणसा, वय

सा, कायसा. तेमां कोइनुं बक्षिस मळे तथा घरणे, व्याजे राखवुं पडे तथा कोइनी था पण साचववी पडे तो तेनो आगार.

एम पांचमा व्रतना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ खेत्त वथ्थु प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं.

२ हिरण्ण सोवन प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं.

३ धन धान्य प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं.

४ दुपद चउपद प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं

५ कुविय प्पमाणाइक्कम्मे; के०—धारेली मर्यादाथी अधिकुं राखवुं नहीं.

एणी रीते पांचमुं नव जातना परिग्रह

नुं व्रत उपयोग राखी पाळवुं. तेमां कांइप
ण अधिकुं ओछुं करवुं पडे तो व्रत आद
र्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचे
नी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

छट्ठुं गुणव्रत.

६ छट्ठुं दिसिव्रत के०—जे गाममां हुं रहुं
छुं ते गामथी चारे दिशाए तथा चारे वि
दिशाए तथा उंचु, नीचुं, त्रीछुं, जळवट,
स्थळवट,शापर्शवुं मोकळुं राख्युं तेनी विगत.

१ स्थळवटे ऊंचु गाउ   तथा नीचुं गाउ   तथा डुंगरे चढवुं पडे तो गाऊ   तथा भोंयरा विगेरे ऊंडाणमां उतरवुं पडे तो गाऊ   तथा चारे दिशा ने चारे विदिशाए जावुं पडे तो पोताना रहेवाना गाम थकी गाऊ   ऊपरांत जइने पांच आश्रव शेववा, शेवराववानां पच्चखाण· जावजीवाए, कोटी ८ नकरेमि नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा· तेमां, चढीआती उतरती जमीन फेर थाय तेनो आगार.

२ जळवटे, वाहाण तथा बोटमां बेशी परदेश जावुं पडे तो चार दिशा ने चार विदिशा थइ पोताना रहेवाना गाम थकी गाऊ   ऊपरांत जइने पांच आश्रव शेववा शेवराववानां पच्चखाण· कोटी

छ नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां आगार जे देवता, चोर तथा धाडावाळा विगेरे उपाडी लइ जाय एवा आकस्मीत प्रयोजने करी तथा वाहाण, वोट इत्यादिना योगे करी आकस्मीत दूर निकळी जइए तथा राजा, अमलदार ना हूकमथी, परवशपणे दूर जावुं पडे तो तेनो आगार. तथा जळवट ने स्थळवट स्पर्शवानी मर्यादा धारी छे: ते उपरांत कोइ दूर देशनुं करियाणुं, वसाणुं, माल मता वेचवा आवे ने लेवुं, लेवरावबुं पडे तथा कागळ पत्र लखी मंगावबुं पडे तथा आड तीओ बांधी कागळ पत्रनो व्यवहार चलाववो पडे तो आगार. तथा परवशपणानो आगार.

एम छठा व्रतना पांच अतिचार जाणवा

पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ उर्ध्वदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के० –उंची दिशानी धारेली मर्यादा तोडवी नहीं.

२ अधोदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के० –नीची दिशानी धारेली मर्यादा तोडवी नहीं.

३ तिर्यदिशि प्पमाणाइक्कम्मे; के० –जळवट स्थळवटनी धारेली मर्यादा तोडवी नहीं.

४ खेत्तवुढी; के० –चार दिशाना धारेला गाउ एकठा करी कोइ दिशाए दूर जावुं नहीं.

५ सइ अंतरधाये; के० –जे दिशाओ स्पर्शवी धारी छे तेमां संदेह पड्यो छतां दूर जावुं नहीं. तथा पोतानी मती कल्पनाये करी एक दिशा घटाडी बीजी दिशा वधारवी नहीं.

एणी रीते छठ्ठुं व्रत उपयोग राखीने पाळवुं. तेमां भूल चुक तथा परवशपणानो

आगार. तेमां कांइ वध घट करवी पडे तो व्रत आदर्यांनी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

सातमुं गुणव्रत.

७ सातमुं उवभोग परिभोग विहं. एटले उवभोग; के० —एकवार भोगववुं ते अन्न, पाणी विगेरे चीज. परिभोग; के० — वारंवार भोगववुं ते वस्त्र, घरेणुं, विगेरे चीज. तेमां छवीस बोलनी मर्यादा बांधी ते नीचे लख्या प्रमाणे पाळवी.

१ ज्ञ्लणियाविहं; के०—दिल लोहोवाना लूगमां अनेक तरेहनां अंगुचा, रुमाल नं. लांबा पोहोळा गज आशरानाउप रांत पञ्चखाण. तेमां कोइ नाना मोटा लूगमे दिल लोहोवानो आगार.

२ दंतणविहं; के० —लीलां सूकां सर्व जातना दातण दिन एके नं. उपरांत पञ्चखाण.

३ फळावेहं; के०—फळनी जात, केरी, केळां, झाझम, सीताफळ, जामफळ, (जमरुख) नारंगी, द्राक्ष, श्रिफळ, लीली खारेक, लींबु, सफरजन, रायण, लीली सोपारी, तम्बुच, फणस, जांबु, बोर, आंमळा, सेंतुर, फालसा, कोठीमझा, राजगरा, अंजीर, मक्काइ, पपइया, (एरणकाकडी,) सिंगोडा, गुंदा, अनानस, रामफळ विगेरे अ

नेक तरेहनां फळछे ते मधेथी जे जातना फळ मारे खपेछे ते सर्व जात थइने दिन एके शेर ऊपरांत खावाना पच्चखाण, तेमां कारणप्रयोग तथा अणउपयोग, ने परवशपणानो आगार.

४ अत्तंगण विहं; के०—तेल, फूलेल, धूपेल अत्तर, विगेरे अनेक जातनुं दिले चोळी मर्दन करवुं के माथे घालवुं पड़े तो दिन एके शेर ऊपरांत घालवा चोळवानां, पच्चखाण; तेमां उपर मूजब आगार.

५ ऊवट्टणविहं; के०—आमळां, कंकोडी, सूंठ, साबु, खारो, पीठि, छाण, लोट, दहीं, छाश ने छाणनो गोर विगेरे अनेक तरेहनुं दिले चोळवुं पड़े तथा खरड करवो पड़े तो दिन एके शेर ऊपरांत पच्चखाण. तेमां उपर मूजब आगार.

६ मंज्जणविहं; के०—सर्व अंगे नहावुं प
ण्ह तो पोतानी सहोंसे वाव्य, कूवा, कूंममां
नहावुं नहीं. ने कदापि तेमां नहावुं पण्ह
तो मास एकमां दिन उपरांत पच्चखाण.
तेमां घर आगळ के उतारे तथा पराया घेर
नहावुं पण्ह तो आगार. तथा लौकीक का
रणनो तथा मार्गमां जातां नदी वेहेळा
उतरवा पण्ह ने धारणाथी एक मासमां
धु स्पर्शाय तो आगार. तथा छठ्ठा व्रतमां
जे क्षेत्र मोकळुं राख्युंछे ते क्षेत्र शिवायनुं
कोइ पाणी लावी आपे तो ते पाणीए न
हावुं नहीं. तथा मंगावीने पण नहावुं न
हीं. वळी पाणीमां कोइ जातनी औषधी
नाखी कारणप्रयोगे नहावुं पण्ह तो आ
गार. वळी शरीर कोइ वस्तुथी खरमायुं
होय ने धोवुं पण्ह तो नहावानो आगार.

तथा कारणप्रयोग, अणनुपयोग ने परव शपणानो आगार.

७ वथ्थविहं;के० रेशमी,सूतराऊ शण, ऊन, गरजसूतरु, शाल, धूसा, कामळी, सादा, कसबी, न जरेला विगेरे अनेक जातना ओढवा पेहेरवानां लूगडां, वस्त्र दिन एके नंग ऊपरांत पच्चखाण. तेमां तळाइ,गोदडां,गादलां ओशीकां, जाजम, गादी तकीआ, पाट, पथाणां, विगेरेमां सूवुं बेसवुं पडे तो आगार. तथा कोइ वींटलां तथा गांसडी उपर बेसवुं पडे तो आगार. तथा कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार. (पण फक्त ओढवा पेहेरवानी बाबतनो नियम कर्यो छे.)

८ विलेपणविहं; के०—शरीरे चंदन, सूखड, कंकु, केसर, विगेरेनुं तिलक करवुं

पके तो दिन एके शेर उपरांत पच्च
खाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने
परवशपणानो आगार.

ए पुष्फविहं; के०—पोताना हाथे सहोंसे
करी विना कारणे कोइ पण झाडनुं फूल
चूंटवुं नहीं· ने तेमां कारणप्रयोग, अण
उपयोग ने परवशपणानो आगार. तथा
विवाह वाजन, मिजलस बेठक ने गाम प
रगाम जातां कोइ फूल आपे तो ते लेवा
नो आगार. तथा मिजलस, सभा ने लग्न
विगेरेमां फूल, तोरा, गुच्छा, हार, लेवानो
आगार. वळी सहोंसे लीलां सचित्त फूल
वापरवा लेवां पके तो दिन एके शेर
उपरांत पच्चखाण. तेमां पोताना तथा स
गां स्नेहीओना घेर काम प्रसंगे तथा आक
स्मीत प्रयोजने वधु फूल वापरवानो आगार.

१० आभरण विहं; के०—सोना, रुपा, माणेक, मोती, ने जम्हाव विगेरे अनेक जातनां घरेणां होय ते पेहेरवां पम्हे तो दिन एके नंग उपरांत पेहेरवानां पच्चखाण. तेमां राजा, शेठ, सेनापती, सगा स्नेहीओनुं बक्षिस मळे, के टाणे टचके मागी लइ वधारे पेहेरवुं पम्हे तथा कोइनुं साचववा माटे वधु पेहेरवुं पम्हे तो आगार.

११ धूपविहं; के०—हरकोइ जातनो धूप मारे धर्म अर्थे उखेववानां पच्चखाण. ने संसार अर्थे धूप उखेववो पम्हे तो दिन एके रु. नार उपरांत उखेववानां पच्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार.

१२ पेज्जविहं; के०—चाहा, कावो, उकाळो, राबमी, उकाळेल दूध, कढ़ी, विगेरे

ऊकाळेल चीज सादी तथा मशालावाळी पीवी पमे तो दिन एके शेर ते उपर त पच्चखाण. तेमां उपर मूजब आगार १३ जखणविहं; के०—सूखमी, मिठाइ अनेक तरेहनी बनेछे ते गळी, मोळी खावी पमे तो सर्व जात थइने दिन एके शेर ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां कारणयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार. वळी उपर मोघम सूखमी (मिठाइ) खावानी लखी छे पण तेमांथी त्रण जातनी सुखमी जे सोम*तथा आथो घाजवाथी बने छे तेथी रसचाळित जीव उपजे छे जेवी के जलेबी, घेबर, हलवो विगेरे सोमथी बनती चीजो तजाय तो घणुं ऊत्तम छे. माटे

---

*सोड, आथो. एटले घउंना मेदाने कोहोवरावी सूखडी बनावेछे ते.

जे चीज तजवी होय ते आहिंआं लखवी.

१४ उदनविहं; के०—सर्व जातनुं नासु धान्य दिन एके शेर ते ऊपरांत पच्च खाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार.

१५ सूपविहं; के०—सर्व जातनुं कठोळ धान्य दिन एके शेर ते ऊपरांत पच्च खाण. तेमां उपर मूजब आगार.

१६ विगयविहं; के०—बार प्रकारनी वि गय तेमां चार मोटी माहा विगय. तेमां थी मदिरा ने मांस सर्वथा खावानां पच्च खाण. तेमां भेळसेळ, अणउपयोग ने पर वशपणानो आगार. ने मध तथा मांखण रोग विना सहोंसे खावुं नहीं. पण तो जे

वी जेनी धारणा ते प्रमाणे अहींआं लखवुं.

तेमां छाशमां मांखणनो नेग आवे तो ते नो आगार. बाकीनी आठ विगय रही तेनां नाम १ घी. २ गोळ. ३ खांम. ४ साकर. ५ तेल. ६ मलाइ. ए छ विगय दिन एक शेर ने ७ दूध. ८ दहीं. ए बे दिन एके शेर ते उपरांत पच्चखाण. तेमां कारण प्रयोगे, अणऊपयोगे ने परवशपणे आगार.

१७ शाकविहं;के०—जीजोत्रीनी जातमां थी पोताने जोगववानी विगत नीचे लखवी.

एणी रीतथी ऊपर लख्या शिवाय ली लोत्री, रसावळ, शाक अने फळफूल विगेरे अनेक जातनी होयछे. ते नोगववाना पच्चखाण. तेमां रोगना कारणे, औषध वेषधे, दुःनग दुःकाळे, नेळसेळे, नूलचुके, अणओळखे, अजाणपणे, कारणप्रयोगे, अणउपयोगे, ने परवशपणे खावानो आगार.

१८ माहुरविहं; के०—मेवो, अखोम्, बदाम, चारोळी, पीस्तां, काजु, धराक, खजुर, खारेक, आलु विगेरे सर्व जातनो मेवो दिन एके शेर ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां कारण प्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार.

१९ जमणविहं; के०—सर्व प्रकारनुं नोजन जे कुळनुं मने खपेछे ते कुळनुं दिन एके शेर ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां

उपर मूजब आगार. वळी आ पच्चखाण ग्रहस्थावासमां रहुं त्यां सूधी पाळवां.

२० पाणीविहं; के०—पाणी पीवा नीमित्ते दिन एके ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां जे कुळनुं पाणी मने खपे तथा जे क्षेत्र स्पर्शवुं मोकळुं राख्युंछे ते क्षेत्रनुं खपे पण तजेला कुळनुं खपे नहीं. तेमां रोगनां कारण तथा कारणप्रयोग, अणऊपयोग ने परवशपणानो आगार. वळी आ पच्चखाण. ग्रहस्थावासमां रहुं त्यां सूधी पाळवां.

२१ मुखवासविहं; के०—सोपारी, लवींग, एलची, तज, तमाकु, जायफळ, जावंत्री पींपर, पींपरीमुळ, पान, वरियाळी विगेरे सर्व जात थइने मुखवास दिन एके शेर ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणऊपयोग ने परवशपणानो आगार.

२२ वाहनविहं; के०—फरतुं, तरतुं ने चरतुं एटले वेहेल, रथ, गाडां, गाडी, घोडा, हाथी, ऊंट, वहाण, बोट, नाव, मछवो, विगेरे अनेक तरेहना वाहनछे ते दिन एके वाहन नं. ते उपरांत पच्चखाण. तेमां रे लगाडीमां बेसवानो आगार. ने कारणप्र योग, अणउपयोगने परवशपणानो आगार.

२३ वाहानिविहं; के०—पगमां पेहेरवाना पगरखां, जोडा, बूट, मोजा, मोजडी, वि गेरे अनेक तरेहना होय तेमांथी वरस ए क मधे नवां पेहेरवा सारु जोड नं. ले वी ते उपरांत पच्चखाण. तेमां खोवाय ते ने बदले फरी बिजा नवा लेवा पडे तथा पराया मागी पेहेरवा पडे तथा कारणप्रयो ग, अणउपयोग ने परवशपणानो तथा भू लथी अदलबदल पेहेरवा पड्यानो आगार.

२४ सयणविहं; के०—सूवा बेसवाना आसन पलंग, ढोलीया, हिंमोळाखाट, पाट, पाटला, बाजोठ, पाटीयां, खुरशी, सींहासन, गादी, तकीया विगेरे अनेक तरेह नां आसनछे ते उपर बेसवुं पडे तो दिन एके आसन नं. ते ऊपरांत पच्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवश पणानो आगार.

२५ सचित्तविहं; के०—सचित द्रव्व खावा पडे तो दिन एके नं. ते उपरांत पच्चखाण. तेमां उपर मूजब आगार.

२६ दव्वविहं; के०—सचित्त ने अचित्त सर्वे मळीने दिन एके द्रव्व ते उपरांत पच्चखाण. तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो आगार.

एणी रीते उपर लख्या मूजब छवीस

बोलनी मर्यादा बांधीने पच्चखाण कर्याछे. ते जावजीव सूधी, कोटी त्रण; नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा. तेमां कारणप्रयोग अणानुपयोग ने परवशपणानो आगार. वळी सातमा व्रतना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं तेनी विगत.

१ सचित्ताहारे; के०—सचित्तनां पच्चखाण कर्यांहोय ते सरतचूकथी खायतो दोषलागे.

२ सचित्त पडि बुद्धाहारे; के०—वड, बावळ विगेरे झाडनो गुंदर ऊखेडी खाय तो दोष लागे.

३ अप्पोलियो सही नखणया; के०—तत्काळनी वाटेली चीज मरी, तीखां, सोपारी विगेरेमां जीवना प्रदेश रही गया होय ते खाय तो दोष लागे.

४ दुप्पोलियोसही नखणया: के०—जे

चीज पुरी अग्नि लागी पाकेली नहोय ते
खाय तो दोष लागे.

५ तुछो सही नखणया; के०—जे वस्तु
तुच्छ जेवीछे एटले बोर, कोठ, शेलडी, सी
ताफळ, गुंदा विगेरे हरेक चीज के जेमांथी
थोडो नाग खाधामां आवे ने घणो नाग
नाखी देवो पडे तेवी चीजखायतो दोषलागे.

एणी रीतथी ऊपर मूजब अतिचार टा
ळी व्रत पाळवुं. ने हवे आ सातमा व्रतने
विषे पंदर प्रकारना कर्मादानना वेपारनो
अवश्य नियम करवो जोइए तेनी विगत.

१ इंगालकम्मे; के०—तेऊकायना आरं
ननी मर्यादा आगळ पेहेला व्रतमां पांच
स्थावरना नेगी अग्निकायना आरंननी म
र्यादा करीछे ते प्रमाणे वर्त्तवुं. ने ते शिवाय
बीजा घणी प्रकारना अग्निकायना आरंन

छे तेनो आजीविका नीमित्ते वेपार करवा ना पच्चखाण, कोटी एक.

२ वणकम्मे: के०—काष्ट (लाकडा) ना वेपारनी विगत. १ लीलां काष्ट पोता नी आजीविका अथवा पारकी आजीवि का अर्थे वाढवानां पच्चखाण. कोटी त्रण. नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा.

२ क्षेत्र वाढी खेडुतनी माफक पोतानी जाते पोतानी घरखेड आगळ मोकळी रा खीछे तेमां सांती खेडाववा पडे ते शिवा य पोतानी जाते हळ खेडवाना पच्चखाण, कोटी त्रण; नकरेमि, मणसा, वयसा, का यसा. ३ कवियाराना कसबमां लीलां ला कडां आजीविका नीमित्ते कापवानां पच्च खाण, कोटी एक, नकरेमि कायसा. तेमां रसोइ सारु तथा तापवा सारु लावी सळ

गांववा पर्फे तेनो आंगार. ४ फमामांथी त
था वेलामांथी गल्ल उतारी सींदरी, सादरां,
सादरी, पोपट, पींपुर्मी, शीकां विगेरे आ
जीविका नीमित्ते बनाववानां पच्चखाण.
५ कशेलानां, बावळनां, दारुमनां, हरमां
ना, बॅमां विगेरेना लीलां गोमीयां रंगवा
नीमित्ते उखर्मेडे तेम आजीविका नीमित्ते
उखेमववाना पच्चखाण, कोटी एक. ६ लो
ली वनराय कपावी रोजगार करवाना प
च्चखाण कोटी एक; नकरेमि कायसा. ते
मां पोताना घरकामे तथा सगास्नेहीओ
सारु कपाववानो अगर कापेला वेचवा
नो आगार.

३ सार्मीकम्मे; के०—सोम(आथो)करवा
नो तथा गार्मां, गार्मी करीने वेचवानो तथा
वहाण बोट विगेरे बेसवानां वाहन विगेरे

घमावी वेचवानो वेपार आजीविका नीमि त्ते करवानां पच्चरवाण, कोटी एक; नकरेमि कायसा. तेमां पोताना घरकामे तथा सगां स्नेहीओ सारु जलेबी, घेबर विगेरेनो सोम (आथो) करवो पमे तथा गामां, गामी, वहाण, बोट विगेरे वाहनो करावषा पमे तो आगार.

४ जामीकम्मे; के०—जामानी विगत. १ त्रसजीवने माथे जार जरी जामां करवांनो वेपार करवानां तथा वेहेल, रथ, गामुं, ममणी, वहाण, बोट इत्यादि फरतां वाहनो राखी जामां करवानो तथा सांतीमा, हळ, दंताळ विगेरे जामे आपी आजीविका चलाववानां पच्चरवाण. कोटी एक न करेमि कायसा. तेमां पोताना घरनं गामी, घोमुं, बळद, वहाण, बोट विगेरे पोताना

बेसवा अर्थे राख्युं होय ते तथा लेणदेणमां
आव्युं होय ते जाडे आपवुं पडे तो आगा
र. पण नवुं वाहन जाडा अर्थे वसावी
आजीविका चलाववी नहीं. २ दुनियामां
अनेक प्रकारनां यंत्रो बने छे ते यंत्रो वसा
वी जाडे आपी आजीविका चलाववानां
पच्चखाण. कोटी एक. तेमां बैरांओनो रें
टियो के नानो चरखो घरमांथी जाडे आ
पवानो आगार. ३ त्रांबु, पीतळ, जसत,
कलाइ, कॉपरब्रास तथा सोना रुपानां वा
सणो वसावी जाडे आपवानो वेपार कर
वानां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां पोताना
घरमां वापरवानां वासणो जाडे आपवा
नो आगार. ४ घर (खोयडां) हाट, वखार,
बंगला ने डेहेलां विगेरे जाडुं खावा बदल
नवां बनावी आजीविका चलाववानां प

च्चखाण. कोटी एक. तेमां पोताने रेहेवा नां तथा बेसवा ऊठवानां ने मालमत्ता ज रवानां तथा लेणदेणमां आवेलां जाडे आपवानो आगार.

५ फोडीकम्मे; के०—धरतीना पेट फो डवाना पच्चखाणनी विगत. १ ओड, स लाट, कडिया, खायणियानो कसब करवा नां तथा कूवा, तळाव, वाव्य, कुंड, द्रह, नदी, खाण, पाणाखाण, माटीखाण खोद वांनो (काढवानो) कसब आजीविका नी मित्ते करवानां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां क्षेत्र वाढी धरती पोतानी जाते खेडुतनी पेरे खेडवानां पच्चखाण; कोटी एक. ते मां घरकामे तथा सगां स्नेहीओ सारु खो दवानो आगार. तथा घरखेडनां सांतीडा खेडाववानो आगार. २ मीठु, साजीखार

आजीविका नीमित्ते निपजाववानां पच्च
खाण; कोटी एक. ३ घंटी, खायणिया वि
गेरे आजीविका नीमित्ते टांकवानो वेपार
करवानां पच्चखाण. कोटी एक. तेमां घरना
तथा सगां स्नेहीओना टांकवानो आगार.

६ दंतवाणिज्जे; के०—दांतनो तथा रेश
मनो रु   मोतीनो रु   कस्तुरीनो
रु   गेंडो तथा कच्चकडानो रु
शंख, शंखला, छीप, कोडानो रु
नो ते उपरांत वरस एकमां आजीविका
नीमित्ते वधु वेपार करवानां पच्चखाण.
कोटी एक. तेमां घरखरचे तथा लेणदेणमां
आवेथी मर्यादा उपरांत अधिका लेवा प
डे तो तेनो आगार.

७ केसवाणिज्जे; के०—केशना वेपारनी
विगत. १ चमरी गायना वाळ लेवा, लेवा

ववानो तथा वाळंदनो (हजामेनो) तथा
चाममा काचा तथा कमावेलानो वेपार
आजीविका नीमत्ते करवानां पच्चखाण;
कोटी एक. तेमां कुमलां (घी तेल जरवानां
ठाम) करावी वेचवां पमे तेनो आगार. २
परना पिंछानो तथा पगरखा जोमा ने ज
ळकोशी पानां थायछे तेनो तथा वणकर
ने मोचीनो कसब आजीविका नीमित्ते क
रवानां पच्चखाण; कोटी एक.

७ रसवाणिज्जे; के०—रसना वेपारनी वि
गत. १ मांस, तथा मदिरानो वेपार कर
वानां पच्चखाण, कोटी एक २ मांखण त
था मध ने महुमांनो वेपार करवानां पच्च
खाण; कोटी एक. तेमां घर माटे तथा को
इने वास्ते लेवां, लाववां पमे अगर लेण
देणमां आवेल वेचवां पमे, तेनो, आगार.

३ रोगान, सरेश, ने शीफानो वेपार करवा
नां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां घर काजे
तथा कोइने वास्ते लाववो पमे तेनो आ
गार; तेमज लेहेणामां आवेल वेचवो पमे
तेनो आगार. ४ वळी रसनी जात घणीछे
ते मधेथी वरस एक मधे वेपार अर्थे शीलि
के राखवुं पमे तेनी विगत—घीइ मण
गोळ मण   तेल मण   सरशीयुं मण
एरंमीयुं मण   खांम मण   साकर
मण   रशी तथा रस मण   ते उपरांत
आजीविका नीमित्ते वधु शीलिक राखवा
ना पच्चखाण; कोटी एक. तेमां लेणदेण
मां आवे तथा सट्टानुं तोल करवुं पमे ते
नो आगार.

ए लखवाणिज्जे; के०—रंगाटीना वेपार
नी विगत. १ मीण तथा खांखण निपजा

ववाना पच्चरवाण; कोटीएक. २ मीण, खांखण, लाख, सोरंगी तथा हरकोइ जातना रंगनो वेपार करवो पडे तो वरस एक मधे मण ते उपरांत वधु राखवाना पच्चरवाण; कोटी एक. तेमां लेणदेणमांआवे ते राखवानो आगार.

१० विषवाणिज्जे; के०--विषना वेपारनी विगत. १ सोमल, वछनाग, तालकुट, झेरकचोलां, विगेरेनो वेपार करवो पडे तो वरस एक मधे नो ते उपरांत पच्चखाण; कोटी एक. २ अफीण तैयार मालनो वेपार करवो पडे तो वरस एक मधे पेटी नं. ते उपरांत पच्चखाण; कोटी एक. तेमां सट्टानो वेपार करवानो आगार. ३ तरवार, कटार, कटारी, बरछी, भाला, तीर, जमैया, तोप, पीस्तुल, बंधुक, छरी, छरा, चप्पां, कातर ने दातरडां विगेरे अनेक तरेहना शस्त्रवडे जीवहत्या थाय तेवा

शस्त्रनो आजीविका नीमित्ते वेपार करवा
नां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां घर कामे
वसावेलां तथा लेणदेणमां आवेलां शस्त्र
वेचवां पडे तेनो आगार. ४ धातुमां सो
नु, रुपु, त्रांबु, पीतळ, कांसु, कलाइ, सीसुं,
जसत, लोढुं, गजवेल, इत्यादिक धातुओनो
वेपार करवो पडे तो वरस एक मधे ...
के मण ते उपरांत पच्चखाण, कोटी एक.

११ जंतुपीलणकम्मे; के० यंत्रो फेरव
वाना वेपारनी विगत १ घांचीनी घाणी,
कपासना चरखा ने शेरडीना कोल फेरवी ने
दाणा पीली तेल काढी पोतानी जाते आजी
विका नीमित्ते वेपार करवानां पच्चखाण;
कोटी एक. २ रु तथा रेशम कांतवाना रें
टीया नं. दळवा जरडवानी घंटीओ नं.
रेशम सूतरना फालका नं. वाटवानी नी
शाओ नं. ' घूंटवाना खरळ नं. खांड

वानी खायणीओ तथा खायणीया नं. सांबेला नं. परार नं. चींचुमा नं. पिंजण नं. परतीओ नं. ते उपरांत आजीविका नीमिते वधु राखवाना तथा ते वा अनेक तरेहना पीलवाना यंत्रो आजी विका नीमित्ते घमवाना तथा लावी वेच वानां पच्चखाण; कोटी एक. तेमां घरका मे वसावेलां तथा लेणदेणमां आवेलां वे चवां पमे तो आगार. २ कूवा, तळाव, वैमा विगेरेमां पाणी काढवानां रेंट फेरवी आजी विका चलाववाना तथा ओगणपचास जातना वाजींत्र आजीविका नीमित्ते घमवाना तथा घमावी वेचवानां पच्चखाण,कोटीएक. तेमां तैयार लावेल वेचवानो आगार.

१ २ निलंछणकम्मे;के०—त्रसजीवने खांशी करवानीविगत. १ दुपद चउपद जीवने खां शीकरवानां पच्चखाण;कोटीएक. २ दुपद च

उपद जीवने विनाकारणे द्वेषबुद्धीथी मार देवानां पच्चरवाण; कोटी एक. तेमां पोताना घरना, सगां स्नेहीओना नाक कान विंधवा छेदवा पडे, आजवां तूंदणां छूंदणा पडे तथा कारणसर मार देवो पडे तेनो आगार

१३ दवग्गिदावणया; के०—वैरबुद्धीए करी गाममां तथा गाम बहार, उकरडे तथा नगडे वनस्पति उगवा माटे दावानळ लगाडवाना तथा क्रोधना वशे द्वेषबुद्धीथी कोइनी दांकी, उघाडी जमीन बाळवानां, तेमज कोइना कहेवाथी कांइ रकम लेवी करीने आग लगाडवानां पच्चरवाण; कोटी एक.

१४ सर, दह, तलाग, परि, सोसणया; के०—सरोवर, तळाव, नदी, द्रह, कूवा, वाव्य, वेरा, टांकां, कुंड, विगेरे उलेचवानां तथा पाणी सोसववाना उपाय आजीविका नीमित्ते करवानां पच्चरवाण; कोटीएक. तेमां घरकामेतथासगां

स्नेहीओनी नीमित्ते ऊलेचवापडेतोआगार.

१५ असइ,जणपोसणया;के०—हिंसा करनार जीवजे मांस माटी वगरजीवे नहीं तेने पाळी,पोषी आजीविकानीमित्ते ऊवेरी वेचवानो वेपार करवानांपच्चखाण, कोटीएक.

एणी रीतथी पंदर प्रकारना कर्मादानना आजीविका नीमित्ते वेपार करवानां पच्चखाण कर्यां छे; तेमां कारणप्रयोग, अणउपयोग ने परवशपणानो तथा राजा ने सगां स्नेहीओना कारणे करवानो आगार.

एरीते ऊपर लख्याप्रमाणे सातमुं व्रत छवीस बोलनी धारणाथी तथा पांच प्रकारना सचित्तना अतिचारथी तथा पंदर प्रकारना कर्मादानना वेपारथी ऊपयोग राखी पाळवुं. ने तेमां कांइ वधघट करवी पडे तो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामां सूधारी लेवुं.

आठमुं गुणव्रत.

८ आठमुं अनर्था दंमनुं वेरमणं; के०—चार प्रकारे विना स्वार्थे आत्माने अनर्था दंम दंमाववो तेनी विगत.

१ अर्थविनाआर्त्तध्यान,रुद्रध्यान ध्यावुंनहीं.

२ प्रमादे करी घी, तेलना चीकटा (चोपमा) ठाम नघामा मूकवा नहीं.

३ हिंसाकारी पापना शस्त्र यश अर्थे घमावी माग्या विना आपवा नहीं.

४ विनास्वार्थे पापकारी नपदेश देवोनहीं. एणी रीते चार प्रकारना अनर्था दंम शेववा नां पच्चरवाण;कोटी ठ. तेमां कारण प्रयोग अणनुपयोग ने परवशपणानो आगार.तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ कंदप्पे; के०—कामातुर थाय तेवी वातो बोले तो दोष लागे.

२ कुकुइए; के०—मोढेथी खोटी चेष्टा इ

त्यादि करे तो दोष लागे.

३ मोहरिए; के०—आळपंपाळ अथवा जेमतेम बोले तो दोष लागे.

४ संजुत्ता हिगरणे; के०—जे वस्तुथी पाप थाय ते वस्तु समरावे तो दोष लागे.

५ उवनोग, परिनोग अइरत्ते; के०—जे वस्तु एकवार नोगववामां आवे तथा जे वस्तु वारंवार नोगववामां आवे तेनी अतिशय चाहना करे तो दोष लागे.

ए रीते आठमुं व्रत अतिचार टाळीउपयोग राखीने पाळवुं. ने तेमां कांइ वधघट करवी पमेतो व्रत आदर्यानी तारीखथी वरस एक सूधीमां नीचेनी कोरी जग्यामांसूधारी लेवुं.

नवमुं शिखाव्रत.

ए नवमुं सामायक व्रत ते वरस एकमां सामायक करवी. तेमां ओछी थाय तो आ गळ उपर वाळी लेवी; जावजीव सूधी पच्च खाण. कोटी ए करवुं. तेमां रोग, जरा, परव शपणाने भूलचुकनो आगार. पण छती श क्तिए उपजोग राखी करवी. तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ मण दुप्पमिहाणे; के०—सामायकमां मन मातुं प्रवर्त्ताव्युं होय तो दोष लागे.

२ वय दुप्पमिहाणे; के—सामायकमां वचन पापमांहे प्रवर्त्ताव्युं होय तो दोष लागे.

३ काय दुप्पमिहाणे; के०—सामायकमां काया पापमांहे प्रवर्तावी होय तो दोषलागे.

४ सामाइयस्स, सइअकरण आए;के०—सामायक में कीधी के नथी कीधी ते ऊपयोग चूके तो दोष लागे.

५ सामाइयस्स, अणवठियस्स करण आए, के०—सामायक पूरी थया विना अधूरी पाळे तो दोष लागे.

एणी रीते नवमुं व्रत अतिचार टाळी उपयोग राखी पाळवुं.

दशमुं शिखाव्रत.

१० दशमुं देसावगासीक व्रत ते वरस एकमां संव्वर, पौषध, देसावगासीआं

करवा. ने ते न थाय तो तेना बदले संवर एकनी सामायक २५ वधारे करवी, ए रीते जावजीवसूधी पच्चखाण, कोटी ए करवा. तेमां रोग, जरा, परवशपणाने भूलचुकनो आगार. पण बनी शक्ति होय त्यां सूधी ऊपयोग राखी करवा. तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ आणवण पउगे; के०—बीजो माणस पोताना कामे जतो होय तेनी पासे पोते हद बाहारनी जणस मंगावे तो दोष लागे.

२ पेसवण पउगे; के०—नोकर, चाकर ने मोकली मंगावे तो दोष लागे.

३ सद्दाणुंवाए; के०—पोते हदमां रहीने बीजा हदबाहारवाळाने सादकरेतो दोषलागे.

४ रुवाणुवाए; के०—पोतानुं रुप ऊंचो नीचो थइ देखाडे तो दोष लागे.

५ बहिया पोगल परवेवे के०—कोइने कां

करकी नांखी तेमावे तो दोष लागे.

ए रीते दशमुं व्रत उपयोग राखी पाळवुं.

अग्यारमुं शिखाव्रत.

११ अग्यारमुं पौषध व्रत ते वरस एक मां पौषध करवा. ने ते न थाय तो तेना बदले संवर, पौषध करवा. ने ते प ण न थाय तो तेना बदले पौषध एकनी सामायक ३० करवी. ने ते पण न थाय तो तेना बदले ठठ ऊपवास एक करीने पौषध एक पाळवो, जावजीव सूधी पच्च खाण; कोटी ए करवा. तेमां रोग, जरा, प रवशपणा ने भूलचुकनो आगार. तेना पां च अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ अप्पडिलेहिय, दुप्पडिलेहिय, सेज्या संथारए, के० पडीलेहे नहीं, ने मागी पेरे पडीलेहे, तथा स्थानक, पाटप्रमुख अवि वेके पडीलेहे तो दोष लागे.

२ अप्पमाझिय, दुप्पमाझिय, सेज्यासंथा रए; के०—पूंजे नहीं, नूमि उपर पूंजीए स्थानक पाट, अविवेके पूंजे तो दोषलागे.

३ अप्पमिलेहिय, दुप्पमिलेहिय, उच्चार पासवण, नूमि; के०—जूए नहीं, नूमी पेरे जूए, वमी नित, लघुनित, परववानी ज ग्या अविवेके जूए तो दोष लागे.

४ अप्पमाझिय, दुप्पमाझिय, उच्चार पा सवण नूमि; के—पूंजे नहीं, नूमी पेरे पूंजे वमीनित, लघुनित परववानी जग्या अवि वेके पूंजे तो दोष लागे.

५ पोसहस्स समअणणुं पालणया; के०— पौषधमां कोइप्रकारे प्रमाद शेवे, सझायध्यान न करे, अने विकथा प्रमुख करे तो दोष लागे.

एरीते अग्यारमुं व्रत ऊपयोग राखी पाळवुं.

बारमुं शिखाव्रत.

१२ बारमुं अतीथि, संविभागव्रत, ते साध साधवीओने सूजतो, निर्दोष, आहारपाणी आदि देइने चउद प्रकारनुं दान फासुक, एखणीक देवुं तेमां कदाचित् साधसाधवीओनो योग नाबने तो भावना भाववी अने योग बने वहोरावतां सर्वथा प्रकारनुं असूजतुं माराथी थाय तो ते दिवसे दुध, दहीं, घी, तेल ने गळपणवाळी चीज, ए पांच मांहेली एक विगयनो त्याग करवो. ए रीते जावजीव सूधी कोटी ए करवुं. तेमां कारणप्रयोग, अणऊपयोग ने परवशपणाथी अंतराय पच्चानो आगार. तेना पांच अतिचार जाणवा पण आदरवा नहीं.

१ सचित्त निखेवणया; के०—सचित्त वस्तु अजाणपणे अचित्त वस्तुमां भेळवी होय ते वहोरावुं तो दोष लागे.

२ सचित्त पेहणया; के०—सचित्त वस्तु अजाणपणे अचित्त वस्तुमां मूकी होय ते मांथी अचित्त वहोरावुं तो दोष लागे.

३ कालाइकम्मे; के०—काळ अतिक्रमे ली स्पर्श (बगमेली) वहोरावुं तो दोषलागे.

४ परवएसे; के०—सूजतो होऊ ने बीजा पासे वहोरावरावुं तो दोष लागे.

५ मच्छरियाए; के०—वहोरावीने अहंकार करुं तो दोष लागे.

ए रीतेथी बारमुं व्रत ऊपयोग राखी पाळवुं.

इति श्री बारव्रत समाप्त.

श्रावकने ओगणपचास भांगाथी पच्च खाण करवाना कह्यां तेनी विगत.

आंक ११ नाएक करणनेएकयोगथीभांगानव.

१ करुं नहीं, मणसा. २ करुंनहीं वयसा. ३ करुं नहीं, कायसा. ४ करावुं नहीं, मण सा. ५ करावुं नहीं, वयसा. ६ करावुं नहीं. कायसा. ७ अनुमोदुं नहीं, मणसा. ८ अ नुमोदुंनहीं,वयसा.९अनुमोदुं नहीं, कायसा,

आंक१ २ ना एककरण ने बे योगथीभांगानव.

१ करुं नहीं, मणसा, वयसा. २ करुं न हीं, मणसा, कायसा. ३ करुं नहीं, वयसा, कायसा. ४ करावुं नहीं, मणसा, वयसा. ५ करावुं नहीं, मणसा. कायसा. ६ करावुं नहीं, वयसा, कायसा. ७ अनुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा. ८ अनुमोदुं नहीं, मणसा,

कायसा. ९ अनुमोदुं नहीं, वयसा, कायसा.

आंक१ ३ नाएककरणनेत्रणयोगथी नांगात्रण

१ करुं नहीं, मणसा, वयसा, कायसा. २ करावुं नहीं, मणसा, वयसा, कायसा. ३ अनुमो दुं नहीं, मणसा, वयसा, कायसा.

आंक २ १ ना बेकरणनेएक योगथी नांगानव.

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, मणसा. २ क रुं नहीं, करावुं नहीं, वयसा. ३ करुं नहीं, करावुं नहीं, कायसा. ४ करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा. ५ करावुं नहीं, अनुमोदुं न हीं, वयसा. ६ करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, कायसा. ७ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मण सा. ८ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, वयसा. ९ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, कायसा.

आंक २ २ नाबे करणनेबे योगथी नांगा नव.

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, मणसा, वयसा.

२ करुं नहीं, करावुं नहीं, मणसा, कायसा.
३ करुं नहीं, करावुं नहीं, वयसा, कायसा.
४ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, वय
सा. ५ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा,
कायसा. ६ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, वयसा,
कायसा. ७ करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा,
वयसा. ८ करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मण
सा, कायसा. ए करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं,
वयसा, कायसा.

आंक २ ३ नाबेकरण नेत्रण योगथी, जांगात्रण

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, मणसा, वय
सा, कायसा. २ करुं नहीं, अनुमोदुं नहीं,
मणसा, वयसा, कायसा. ३ करावुं नहीं, अ
नुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा, कायसा.

आंक ३ १ नात्रणकरणनेएकयोगथी जांगात्रण.

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं,

मणसा. २ करुं नहीं,करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, वयसा. ३ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, कायसा.

आंक ३२नात्रण करणनेबे योगथीजांगात्रण.

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, वयसा. २ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं, मणसा, कायसा. ३ करुं नहीं,करावुं नहीं,अनुमोदुंनहीं,वयसा,कायसा.

आंक ३३नो त्रण करण ने त्रण योगथी जांगो थयो एक.

१ करुं नहीं, करावुं नहीं, अनुमोदुं नहीं; मणसा, वयसा, कायसा.

एणी रीते उपर लखेला ओगणपचास जांगा मधेथी जेवी जेनी इच्छा थाय ते प्रमाणे तेवा जांगाथी ते पच्चखाण करे माटे ते उपयोग राखी समजवा.

ओगणपचास भांगानो यंत्र.

आंक ११ ना भांगा ९ एककरणने एकयोगथी सेरी ८१ तेमांथी रोकीसेरी ९ ने खुल्लीसेरी ७२ आ पच्चखाण एक कोटीनां जाणवां.

	करण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि मणसा	१	१	१	०	०	०	०	०	०	०	०	१
२ नकरेमि वयसा	१	२	०	१	०	०	०	०	०	०	०	२
३ नकरेमि कायसा	१	३	०	०	१	०	०	०	०	०	०	३
४ नकारवेमि मणसा	२	१	०	०	०	१	०	०	०	०	०	४
५ नकारवेमि वयसा	२	२	०	०	०	०	१	०	०	०	०	५
६ नकारवेमि कायसा	२	३	०	०	०	०	०	१	०	०	०	६
७ करंतंनाणु जाणामिमणसा	३	१	०	०	०	०	०	०	१	०	०	७
८ करंतंनाणु जाणामिवयसा	३	२	०	०	०	०	०	०	०	१	०	८
९ करंतंनाणु जाणामिकायसा	३	३	०	०	०	०	०	०	०	०	१	८

आंक १२ ना भांगा ए एककरणने बे योगथी सेरी ८१ तेमांथी रोकीसेरी अढारने खुल्लीसेरी तेसठ आ पच्चखाण बे कोटीनां जाणवां.

		करण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१	नकरेमि मणमावयसा	१	१—२	१	१	०	०	०	०	०	०	०	१०
२	नकरेमि मणसाकायसा	१	१—३	१	०	१	०	०	०	०	०	०	११
३	नकरेमि वयसाकायसा	१	२—३	०	१	१	०	०	०	०	०	०	१२
४	नकारवेमि मणसावयसा	२	१—२	०	०	०	१	१	०	०	०	०	१३
५	नकारवेमि मणसाकायसा	२	१—३	०	०	०	१	०	१	०	०	०	१४
६	नकारवेमि वयसाकायसा	२	२—३	०	०	०	०	१	१	०	०	०	१५
७	करंतनाणुजाणामिमणसावयसा	३	१—२	०	०	०	०	०	०	१	१	०	१६
८	करंतनाणु जाणामिमणसाकायसा	३	१—३	०	०	०	०	०	०	१	०	१	१७
९	करंतनाणु जाणामिवयसाकायसा	३	२—३	०	०	०	०	०	०	०	१	१	१८

आंक १३ नां भांगा ३ एककरणने त्रण योगथी सेरी २७ तेमांथी रोकीसेरी नव ने खुल्लीसेरी अढार आ पच्चखाण त्रण कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि मणसावयसाकायसा....	१	१-२-३	१	१	१	०	०	०	०	०	०	१५
२ नकारवेमि मणसावयसाकायसा	२	१-२-३	०	०	०	१	१	१	०	०	०	२०
३ करंतनाणु जाणामि मणसा वयसा कायसा	३	१-२-३	०	०	०	०	०	०	१	१	१	२१

आंक २१ ना भांगा ए बे करणने एक योगथी सेरी ८१ तेमां थी रोकीसेरी अढारने खुल्लीसेरी तेसठ आ पच्चखाण बे कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमि मणसा	१–२	१	१	०	०	१	०	०	०	०	०	२२
२ नकरेमि नकारवेमि वयसा	१–२	२	०	१	०	०	१	०	०	०	०	२३
३ नकरेमि नकारवेमि कायसा	१–२	३	०	०	१	०	०	१	०	०	०	२४
४ नकरेमि करंतंनाणुजाणामिमणसा	१–३	१	१	०	०	०	०	०	१	०	०	२५
५ नकरेमि करंतंनाणुजाणामिवयसा	१–३	२	०	१	०	०	०	०	०	१	०	२६
६ नकरेमि करंतंनाणुजाणामिकायसा	१–३	३	०	०	१	०	०	०	०	०	१	२७
७ नकारवेमिकरंतंनाणुजा० मणसा	२–३	१	०	०	०	१	०	०	१	०	०	२८
८ नकारवेमि करंतंनाणुजा० वयसा	२–३	२	०	०	०	०	१	०	०	१	०	२९
९ नकारवेमिकरंतंनाणुजा० कायसा	२–३	३	०	०	०	०	०	१	०	०	१	३०

आंक २२ ना भांगा ए बे करणने बे योगथी सेरी ८१ ते मांथी रोकीसेरी छत्रीस ने खुल्ली सेरी पीसताळीस आ पच्चखाण चार कोटीनां जाणवां.

		करण	योग	रोकीसेरी						ने खुल्लीसेरी			भांगा
१	नकरेमि नकारवेमि मणमावयसा	१–२	१–२	१	१	०	१	१	०	०	०	०	३१
२	नकरेमि नकारवेमि मणमाकायसा	१–२	१–३	१	०	१	१	०	१	०	०	०	३२
३	नकरेमि नकारवेमि वयसाकायसा	१–२	२–३	०	१	१	०	१	१	०	०	०	३३
४	नकरेमिकरंतंनाणुजाणामिमणसावयसा	१–३	१–२	१	१	०	०	०	०	१	१	०	३४
५	नकरेमि करंतंनाणुजा० मणसाकायसा	१–३	१–३	१	०	१	०	०	०	१	०	१	३५
६	नकरेमिकरंतंनाणुजा० वयसाकायसा	१–३	२–३	०	१	१	०	०	०	०	१	१	३६
७	नकारवेमिकरंतंनाणुजा० मणसावयसा	२–३	१–२	०	०	०	१	१	०	१	१	०	३७
८	नकारवेमि करंतंनाणुजा० म०कायसा	२–३	१–३	०	०	०	१	०	१	१	०	१	३८
९	नकारवेमि करंतंनाणुजा०वयसाकायसा	२–३	२–३	०	०	०	०	१	१	०	१	१	३९

आंक २३ ना भांगा ३ वे करणने त्रण योगथी सेरी २७ तेमांथी रोकी सेरी अढार ने खुल्ली सेरी नव आ पच्चखाण ७ कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमि म० व० कायमा	१–२	१-२-३	१	१	१	१	१	१	०	०	०	४०
२ नकरेमि करंतंनाणु जाणामि मण मा वयमा कायमा	१–३	१-२-३	१	१	१	०	०	०	१	१	१	४१
३ नकारवेमि करंतंनाणु जाणामि मणमा वयमा कायमा	२–३	१-२-३	०	०	०	१	१	१	१	१	१	४२

आंक ३१ नो भांगा ३ त्रण करणने एक योगथी सेरी २७ तेमांथी रोकी सेरी नव ने खुल्ली सेरी अढार आ पच्चखाण त्रण कोटीनां जाणवां.

	करण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमिकरंतंना०मणसा	१-२-३	१	१	०	०	१	०	०	१	०	०	४३
२ नकरेमि नकारवेमिकरंतंना०वयसा	१-२-३	२	०	१	०	०	१	०	०	१	०	४४
३ नकरेमि नकारवेमि करंतनाणु जाणामि कायसा	१-२-३	३	०	०	१	०	०	१	०	०	१	४५

आंक ३२ ना भांगा ३ त्रण करणने बे योगथी सेरी २७ तेमांथी रोकी सेरी अढारने खुल्ली सेरी नव आ पच्चखाण ७ कोटीनां जाणवां.

	कर्ण	योग	रोकीसेरी ने खुल्लीसेरी									भांगा
१ नकरेमि नकारवेमि करंतं नाणु जाणामि मणसा वयसा	१-२-३	१-२	१	१	०	१	१	०	१	१	०	४६
२ नकरेमि नकारवेमि करंतं नाणु जाणामि मणसा कायसा	१-२-३	१-३	१	०	१	१	०	१	१	०	१	४७
३ नकरेमि नकारवेमि करंतं नाणु जाणामि वयसा कायसा	१-२-३	२-३	०	१	१	०	१	१	०	१	१	४८

आंक ३३ नो भांगो १ त्रणकरणने त्रणयोगथी सेरी ए तेमां
सर्वे सेरी रोकी छे आ पच्चखाण नव कोटीनां जाणवां.

	करण	योग	तमाम सेरी रोकी छे									भांगा
१ नकरोमि नकारवेमि करंतं नाणु जाणामि मणसा वयसा कायसा	त्रण	त्रण	१	१	१	१	१	१	१	१	१	कुल ४९

जुम्मले सेरी ४४१ तेमांथी रोकीसेरी १४४ ने खुल्ली सेरी २९७ एम
सर्वे मळीने सेरी ४४१ तेना करण ८४ ने योगपण ८४ थाय छे.
आ यंत्रवाळी सेरीओमां ज्यां ज्यां एकडा आव्या छे तेटली रोकी
सेरीओ जाणवी; ने ज्यां ज्यां मीडां आव्यांछे तेटली
खुल्ली सेरीओ जाणवी.

नीचे लख्या प्रमाणे ठतीशक्तिए जाव जविसूधीनां पच्चखाणकरवां तेनी विगत.

१ दिनरोज रात्रेचोविहार करवानी विगत.

२ मास एकमां दिन   लिलोत्री खावी नहीं तेनी विगत.

३ मास एक मधे ब्रह्मचर्य व्रत दिन पाळवुं तेनी विगत.

४ नात अगर मोटो जमणवार होय त्यां जमवा जइने सचित्त मीठुं मंगाववुं नहीं.

५ वाशी धान्य स्पर्श बगडेल, रसचळित थयेल खावुं नहीं तेनी विगत.

६ बोलो अथाणुं खावुं नहीं तेनी विगत.

७ कुदेव,कुगुरु कुधर्म,धर्मनीमित्तेमानवा, पूजवा नहीं, तेमांसंसारीकारणनो आगार.

८ कोइपण झाडनुं अगर वेलानुं पांदडुं जाणी प्रीछि सहोंशे तोडवुं नहीं. तेमां र स्ते चालतां चगदाय, त्रुटे, स्पर्श थाय तथा भूलचुक ने कारणप्रयोगनो आगार.

९ जोडा, बूट, ने पगरखांने नाळतथा खीलीओ सहोंशे जडाववी नहीं.

१० चाखडीओ,पावडीयो पेहेरीनेफरवुंनहीं

११ मेलवाळां लूगडां रातवासो उना पाणीथी पलाळी मूकवां नहीं.

१२ कोइनी पंचातमां पडीने लांच, रु श्वत लइ खोटानुं खरुं करी आपवुं नहीं.

१३ गुनेगारने मारवा लइ जता होय ते

जग्याए सहोंशे जोवा जवुं नहीं. तेमां को इनी साथे जवुं पमे तो आगार.

१४ पचंद्री, तिर्यंच पशुने देवस्थानके व द्ध करवा लइ जता होय ते सहोंशे जोवा जवुं नहीं. तेमां तेने गेमावाकारणे तथा कोइनी साथे जवुं पमे तो आगार.

एरीते उपर लख्या प्रमाणे एककरण ने एकयोगथी जावजीवसूधी पाळवां. तेमांका रणप्रयोगे, परवशपणे, राजाना, वमेराना, हुकमे, नेळसेळे ने नूलचुकनो आगार.

छूटक पच्चखाणनी विगत.

नीचे लख्या प्रमाणे जावजीव सूधी आजीविका नीमित्ते वेपार करी आजीविका चलाववानां पच्चखाण. कोटी एक नकरेमि कायसा.

१ चारण, भाट, भोजक विगेरे कवित करनार कवित जोमी सामा धणीने रीझ पमाभी पोतानो निर्वाह चलावेछे तेवी रीते करवानो वेपार.

२ रुप बदली बेरुप करी बहुरुपीना वेश धारण करवानो वेपार.

३ भांभचेष्टानी रमत करवानो वेपार.

४ भवइया (तरगाळा) नी रमत करवानो वेपार.

५ गांध्रव, गवइयानी पेरे गावणुं करवानो वेपार.

६ बजाणीया, नटमानी रमत करवानो वेपार.

७ नाटकीया, जादुगर ने खेलाडीना खेल करवानो वेपार.

८ रींछ, वांदरां (मांकडां) साप, नोळवा, बकरां विगेरेने पकडी बाजीगर, मदारीनी रमत करवानो वेपार.

९ मल्लकुस्तीओ, पेहेलवानना अखाडा करी रमत करवानो वेपार.

१० ताबुत, डोला बनाववानो वेपार.

११ पडाइ, टूक्कल, पतंग, बनाववानो वेपार.

१२ चमारनो वेपार.

१३ जुगाररमवानोतथारमाडवानो वेपार.

१४ दारुखानुं बनाववानो वेपार.

१५ चितारा तथा रंगारानो वेपार.

१६ कुंभारना वासण घडवानो वेपार.
१७ माटीना रमकडां बनाववानो वेपार.
१८ माळीना फूल, तोरण विंधवानोवेपार
१९ हिंसाकारी शस्त्र बनाववानो वेपार.
२० शाक, भाजी(बकालु)वेचवानोवेपार.
२१ गळियारानो वेपार.
२२ कठीयारानो (लाकडां वेचवानो) तथा दलालीनो वेपार.
२३ जळो मूकवानो वेपार.
२४ लूगडां धोवानो ,,
२५ दळवा, खांडवानो ,,
२६ गोला, दाळीयानो ,,
२७ ढोरां चारवानो ,,
२८ वैदु करवानो ,,
२९ गामांना भामानी दलालीनो वेपार.
३० भडभूंजानो वेपार.

३१ सूतारनो वेपार.

३२ राचनूरानो ,,

३३ उचणनार, समारनारनो वेपार.

३४ पवातपानारनो वेपार.

३५ ताणा तणनारनो वेपार.

३६ साळमां बेशीवणवानो (वणकरनो) वेपार.

३७ सूतर, रेशम उपर जरी (कसब) वींटवानो वेपार.

३८ ताणीयानो वेपार.

३९ चपमीयानो ,,

४० पासा बांधवानो वेपार.

४१ खरादीना घाटघमवानो वेपार.

४२ तंबोळीनो वेपार.

४३ शाही (रुशनाइ) वनावी वेचवानो वेपार.

४४ छबी, तस्वीर (फोटोग्राफ) पाडवा
नो वेपार.

४५ कागळ बनाववानो वेपार.

४६ मोहोरकसनो (घूंटवानो) वेपार.

४७ धातुरवादीपणाथी (डूमंत्रथी) ठगवा
नो वेपार.

४८ खलाशीया (खारवानो) वेपार.

४९ लोखंड वेचवानो वेपार.

५० परदारानी जडवाइ करवानो वेपार.

५१ घांचानो (वांसफोडीयानो) वेपार.

५२ गरबामा तथा मांडवीमां गावा ज
वानो वेपार.

५३ कसुंबगरनो वेपार.

५४ काटपीटीयानो (लाकडानी लाती
करवानो) वेपार.

५५ दिवासळी बनाववानो वेपार.

५६ रबारी, जरवाफनो वेपार.

५७ वणझारानीपोठ जरी फरवानो वेपार.

५८ चामफां खरीदवानो वेपार.

५९ हाफकां खरीदवानो वेपार.

६० शिंगफां खरीदवानो वेपार.

६१ साबरीआनो (दूध दहीं वेचवानो) वेपार.

६२ हांफी, झम्मर, ग्लास विगरे सळगा ववा सारु जाफे आपवानो वेपार.

६३ पतराळां, दफिया बनाववानोवेपार.

६४ ढाळगरनो (ढाळोबनाववानो)वेपार

६५ कचरापटीना इजारानो वेपार.

६६ पाणी छंटकावना इजारानो वेपार

६७ दिवाबत्तीना इजारानो वेपार.

६८ मीठुं (नीमक) वेचवाना इजारानो वेपार.

६९ धर्मशाळाना इजाराना वेपार.

७० नदी,नाळां विगेरेना पूल बांधवाना कंट्राक्टनो वेपार.

७१ रेलवेनी वाम्फो बांधवाना कंट्राक्ट नो वेपार.

७२ बंगला, बुराखो, ने मकानो बनाव वाना कंट्राक्टनो वेपार.

७३ सेतखानुं (जाजरुखानुं) उपमावव ना कंट्राक्टनो वेपार.

७४ स्टीमरोमां (आगबोटोमां) वहाण मां माल चढाववा उतारवाना कंट्रा क्टनो वेपार.

७५ जाजरुखानां,पेसाबखानां बनावव ना कंट्राक्टनो वेपार.

७६ पाणीनी नेहेर (कांस) खोदाववाना कंट्राक्टनो वेपार.

७७ पाणीना पीप पूरा करवाना कंट्राक्ट नो वेपार.

७८ खातर, कचरो बनावीवेचवानोवेपार.

७९ सरइयानो वेपार.

८० पाकुंतेल (धूपेल) बनाववानो वेपार.

८१ हरेकजातनुंसरबतबनाववानो वेपार.

८२ वनस्पतिओनुं सत्व काढवानोवेपार.

८३ ढींकणी (तपखीर) बनाववानोवेपार.

८४ गमाकु, तमाकु बनाववानो वेपार.

८५ हरेक धातु उपर गीलेट (ढोळ) चढाववनो वेपार.

८६ धुळधोइया (सोनारुपानो कचरो धोवानो) वेपार,

८७ चुमीओ व्हेरवानो वेपार.

८८ पीचकारीओ बनाववानो वेपार.

८९ चूला, सघमीओ, मोलो, ने पीप ब

नाववानो वेपार.

८० हरेक धातुओनो रसगाळी नरतथी वासण, रमकडां बनाववानो वेपार.

८१ बिलोरी सामान बनाववानो वेपार.

८२ काच बनाववानो वेपार.

८३ साबु बनाववानो वेपार.

८४ उस (खारवाळी धूळ) मंगावी वेच वानो वेपार.

८५ सूतर, नींमी, शण, रेशमना दोरडां दोरीयो बनाववानो वेपार.

८६ फानस, उंदरीयां, पांजरां बनावना नो वेपार.

८७ खडी, रमची नेखारोवेचवानोवेपार.

८८ अगरबत्ति, धूप बनाववानो तथा वेचवानो बेपार.

८९ खाटला, ढोयणीओ ने मांचीओ

विगेरे सींदरी(दोरीथी)नरवानोवेपार

१०० सावरणी, सावरणा, सूपडां बनाववानो वेपार.

१०१ वीशी करवानो वेपार.

१०२ होका बनाववानो तथा वेचवानो वेपार.

१०३ नेयो तथा नेचा बनाववानो तथा वेचवानो वेपार.

१०४ नरगा, सरोदो, सतार, सारंगी नेमाण विगेरे साहित्यथी रागोमां कथा केंहेवानो वेपार.

१०५ चामडांना सादां तथा नकशी पुंठा बनाववानो तथा वेचवानो वेपार

१०६ बुकबांइन्डर (बुको तथा चोपडीओ बांधवानो) वेपार.

१०७ हरेक धातुना टाइप पाडी वेच

१३९

वानो वेपार.

१०८ फानस बनाववानो वेपार.

एणीरीतथी उपर लखेला वेपार माहारे एक करण ने एक योगथी करवानां पच्चखाण तेमां कारणप्रयोगे, अणउपयोगे, परव शपणे, राजा तथा वग्रेराना कारणे, कोइना सबंध सहीयारे, दुःजग दुकाळे ने भूलेचुके करवानो आगार; तेमज कोइ जातना प च्चखाण वाळी चीज लेणदेणमां आवेल त था बक्षिस आवेल तथा पोताना घरकामे लावेल वेचवानो आगार.

एणी रीते उपर लखेलां पच्चखाण उप योग राखी पाळवां.

नीचे लखेली नोकरी आजीविका नीमित्ते चाकरपणे रही करवानां पञ्च खाण. कोटी एक नकरेमि कायसा.

१ हाथीना मावतपणानी. २ घोमाना रावत तथा खासदारपणानी. ३ कोटवाल पणानी. ४ दरवानपणानी. ५ गामां, गामी हांकवाना सार्थीपणानी. ६ जेलखानाना दरोगापणानी. ७ देवस्थानना पूजारापणानी. ८ हथियारबंध घोमेस्वारनी. ९ तोपखानाना गुलमदारपणानी. १० टंकशाळना उपरीपणानी.

एणीरीतथी उपर लखेली नोकरी आ
जीविका नीमित्ते सहोंशे करवानां पच्चखा
ण कोटी एक. तेमां कारणप्रयोग, अणउ
पयोग ने परवशपणानो आगार. तथा मो
जशोख ने सेजारथ वगर पगारथी अजमा
श बदल करवानो आगार.

बारव्रतनी सज्झाय.

पेहेले ते गौत्तम पाय नमीजे,
सत्गुरु वाणी हैमे धरीजे;
एणीपेरे प्राणी बारे व्रत कीजे. १

पेहेले ते जीव दया पाळीजे,
निरोगी काया पामीजे; एणीपेरे० २
बीजे ते मृषावाद न बोलीए,
छतां अछतांने आळ न दीजे; एणीपेरे० ३
त्रीजे ते अदत्तादान न लीजे,
जमी वस्तु धणीआपी न कीजे; एणीपेरे० ४
चोथे ते निर्मळ शियळ पाळीजे,
पाळीने मुक्ताफळ लीजे; एणीपेरे० ५
पांचमे परीग्रहानुं मान करीजे,
पांच इंद्रि पोता वश कीजे, एणीपेरे० ६
छठे ते दिशानुं मान करीजे,
दिन दिन पच्चख्खाण हैमे धरीजे; एणीपेरे० ७
सातमे सचित्तनो त्याग करीजे,
सचित्त मिश्रनो आर न लीजे. एणीपेरे० ८
आठमे अनर्थादंड न शेवीजे,
हिंसा तणो उपदेश न दीजे; एणीपेरे० ए

नवमे ते निर्मळ सामायिक करीजे,
अव्रतीने आवकार न दीजे; एणीपेरे० १०
दशमे देशावगासिक व्रत करी जे,
पच्चखाणकर्याउपर पाव न दीजे;एणीपेरे ११
अग्यारमे पोषध व्रत भणीजे;
एक आसन बेशीध्यानधरीजे;एणीपेरे० १२
बारमे अतीथि भागवत सांभळीए,
साधसाधवीओने सूजतुं*दीजे;एणीपेरे० १३
तेरमे सलेहणानो पाठ भणीजे,
अवसर आवे संथारो करीजे;एणीपेरे० १४
दश श्रावके संथारोरे कीधो,
जन्मजीवतरनोलाहावोरेलीधो;एणीपेरे १५
पेहेला देवलोके फेरा पण दीधा,
पाळीने मुक्ताफळ लेशे;
एणी पेरे प्राणी बारे व्रत कीजे. १६

---

*एखणीक, फासुक.

दिनरोज जरुरियात पच्चखाण करवानी यादि.

गाथा.

सचित्त[1] द्रव[2] विगय[3] वाणी[4] तंबोळ[5] वथ[6] कु
सुमेसु[7] वाहन[8] सयण[9] विलेवण[10] बंभ[11] दीसि[12]
नहाण[13] भतेसुः[14] ॥१॥

शब्द	अर्थ
१ सचित्त.	माटी, पाणी, अग्नि, वनस्पति, फळ, फुल, छाल, काष्ट, मूळ, पत्र, बीज, तथा जे लीलु छेद्याने वेघडी थइ न होय ते तथा अग्निप्रमुख अनेरु शस्त्र लाग्युं नहीं ते इत्यादिक सचित्तनुं वजन धारवुं.
२ द्रव.	जे वस्तु मुखमां जुदा स्वादने अर्थे नांखवी, तेहेनी गणत्रीनो नियम करवो. उदाहरणः-दातणपाणी विगेरे.

३ विगय.	दूध, दहीं, घी, गोळ, तेल तथा जे चीज कहडाइमां तळायछे तेनी गणत्री धारवी.
४ वाणी.	पगरखां अथवा जोडा तथा मोजा विगेरेनी गणत्री धारवी.
५ तंबोळ.	पान, सोपारी, इलायची, लविंग, चुरणगोळीइत्यादिकनुंवजनधारवुं
६ वथ.	वस्त्र (रेशमी, सुतराउ, शण तथा उननां) विगेरेनी गणत्री धारवी.
७ कुसुमेसु.	जे वस्तु नाके सुंघवामां आवे तेना तोलनुं प्रमाण करवुं. उदाहरणः- छिंकणी विगेरे.
८ वाहन.	चरतु, फरतु, तरतु,उदाहरणः-हाथी, घोडा,गाडी,रथ,नाव, वहाण, बोट. इत्यादिकनी गणत्री धारवी.
९ सयण.	सुवानी सेज्या, पाट, पाटला, बिछानां विगेरेनी गणत्री धारवी.
१० विलेवण.	जे वस्तु शरीरे चोपडवामां आवे तेना वजननुं प्रमाण करवुं. उदाहरणः-सुखड, चंदन.

११ बंभइ.	ब्रह्मचर्यनो नियम धारवो.
१२ दीसि.	पूर्व, पश्चिम, उत्तर, दक्षिण, उंचुं, नीचुं, ए छ दिशाए जवाना गाऊनुं प्रमाण करवुं.
१३ नहाण	बधे अंगे नहावुं तेनी गणत्री धारवी.
१४ भतेसु.	जमतां भोजन, पाणी वापरवुं तेना वजननुं प्रमाण करवुं.
१५ प्रथ्वी-काय.	माटी, मीठुं, खडी, रमची, विगेरे वापरवाना वजननुं प्रमाण करवुं.
१६ अपकाय	टाहाडु तथाऊनुं पाणी पीधा तथा वापर्या तथा नाह्या विगेरेना काममां आवे ते सर्वेना वजननुं प्रमाण करवुं.
१७ तेउकाय	चारी, चूला, दिवा, सगडीओ, विगेरे सळगाववानी गणत्रीनुं प्रमाण करवुं. तथा तेना प्रमाणमां रांधेलु जमवानो नियम करवो.
१८ वायुका-य.	पंखाथी तथा लुगडाथी पवन नां खवो, तथा फुकवुं, तथा हिंचवुं, तेनुं प्रमाण करवुं.

१ए वनस्पतिकाय.	लिलोत्री, फळ, फुल, शाक, भाजी, विगेरेनी गणत्रीनुं प्रमाण करवुं.
२० त्रसकाय	बेइंद्रीथी ते पचंद्री सूधीना निर अपराधी त्रसजीवने कुबुद्धीए करी हणवा नहीं ते विषेनो नियम करवो.
२१ असी.	तरवार, बंधुक, छरी, छरा, चप्पा विगेरे शस्त्र धारण करवानुं प्रमाण.
२२ मसी.	खडिया, द्वातो, कलमो, विगेरे म शनाइना वासणनी गणत्री धारवी.
२३ कसी.	जमीन खोदवानुं घर, क्षेत्र, टांकां, भोंयरां, तळाव, वाव्य, कूवा, विगेरे खोदवाना तथा वापरवाना राचनुं प्रमाण करवुं.

—❀❀○❀❀—

परकासंग कृत बारव्रतनी सज्झाय.

जीव दया नित्य पाळिए व्रत पेहेलुं कहीए ॥ सुक्षम बादर जीवने अभयदानज दइए॥ साधारण प्रत्येकमां बहु पापज जाणो ॥ अनंतकायने ओळखी दयामन आणो ॥ छकायनी रक्षा करो। सर्व कुटुंब

जाणो आपणुं । परकासंगवाणीवदे । तो खरुं तुज डा
ह्यापणुं ॥ १ ॥ मृषावाद न बोलीए व्रत बीजुं क
हीए ॥ भरवी कुडी साख्य तेथी अळगा रहीए ॥
पंचमां पृछे वात त्यां नव बोलीए खोटुं ॥ तो आभव
पामे मान परभव सुखज मोटुं ॥ एवुं जाणीने प्राणी
या । मृषावादन भाखीए ॥ परकासंग वाणी वदे ।
तो जीभा जतन करी राखीए ॥ २ ॥ अदत्तादान
न लीजीए चोरी नव कीजे ॥ वस्तु पारकी हाथ
जडे तो पाछी दीजे ॥ कूडां तोला त्राजवांने मापज
मोटुं ॥ मीठुं बोले मुखथकी पण चाले खोटुं ॥ एवीते
माया केळवी । मकलाणो मनमां घणुं ॥ परकासंग वा
णीवदे । के राज नथी वाइ पोपातणुं ॥ ३ ॥ परना
रीनो संग निवारो उत्तम प्राणी ॥ शियळपाळो नि
र्मळुं तमे हेतज आणी ॥ परनारीना संग थकी तमे
निर्धन थाशो ॥ आभव दंडे राय परभव नर्के जाशो
॥ एवुं जाणी प्राणीया । पाळो शियळव्रत सोहामणुं ॥
परकासंग वाणीवदे । के महिमा व्रत चोथा तणो ॥
४ ॥ सोनुरुपु धनमाल तुंतो पाम्यो कोडी ॥ कुडक
पट छळभेद करी तें माया जोडी ॥ आशा तृष्णा
नव मटे मनवाजे भेरी ॥ तृप्त न पाम्यो आत्मा मन

आश घणेरी ॥ अंतसमे मूकी करी । एकलडां जावुं मही ॥ परकासंग वाणी वदे । तो मननी ममता मनमां रही ॥५॥ उंची नीची जळवाट थळवाटनी जयणा करजे ॥ छठा व्रतनी वात तुं तारे हैडे धरजे ॥ अधिकी रावइ एहनी तुं टाळे प्राणी ॥ तो सुख पामीश सासवतां एम बोल्यां नाणी ॥ एवुं जाणी प्राणीया । रावइ टाळ देशपरदेशनी ॥ परकासंग वाणी वदे । तो भूंगळ भागे कष्टनी ॥६॥ सात व्यसन न शेवीए न पीजे ताडी ॥ छवीस बोलनी धारणा निस धरजे दहाडी ॥ पापतणो वेपार प्राणी तुं परहरजे ॥ धन धान्य कुविय धातनी मर्यादा करजे ॥ दुपद चउपदनी संख्या । द्रढ राखे तारो आत्मा ॥ परकासंग वाणी वदे । जे पाळो व्रत सातमा ॥ ७ ॥ वशराखे तारी जीभडी अनर्था दंडे ॥ कार्य न सीजे आपणुं तुं शीदने भंडे ॥ जेथी लागे पाप तेथी अळगो रहेजे ॥ धर्म ध्याननी वातमां तुं वळग्यो रहेजे ॥ पोतानुं पळतुं नथी । ने पारकुं तुं क्यां लहे ॥ परकासंग वाणी वदे । के जीव तारा कर्यां तुं सहे ॥ ८ ॥ नित्य सामायिक कीजीए । सूण उत्तम प्राणी ॥ लाभ घणो छे एहमां एम बोल्यां नाणी ॥ मेरु कंचनथी अधिकुं

दानज आपे ॥ तोलन आवे तेहने एम जिनवरजंपे॥ एवुं जाणीने प्राणीया। सामायिक व्रत सोहामणुं॥ परकासंग वाणी वदे। के शिव रमणी वेगे वरो ॥ ९ ॥ वेहेलो उठी आत्मा तुं ध्यानज धरजे ॥ दशमा व्रत नी वारता तारे हैडे धरजे ॥ घणा द्रव्व न धारीए गरधी नव थइए॥ साधसाधवीओने वांदवा दिनप्रते जइए॥ एवुं जाणीने प्राणीया। घणा द्रव्व नव धारी ए ॥ परकासंगवाणी वदे । तो इंद्रीनो रसगाळीए ॥१०॥ पौषध कीजे भावसुं आतम वश राखी॥ जेम कीधो दश श्रावके सुत्रनी साखे ॥ यत्ना कीजे जीवनी सुक्षमने बादर ॥ ध्यान धरो नवकारनुं एवुं व्रत आ दर॥ क्रोधमान माया तजी। समतानो रस पीजीए॥ परकासंग वाणीवदे। तो एवा पौषध कीजीए ॥११॥ हवे कहुं व्रत बारमुं सूणो उत्तम प्राणी ॥ जमवा वेळा आत्मा चिंतवणाआणी ॥ जो आवे मूनिराज पंचमहा व्रतधारी ॥ दोष रहित दवदान आपुं हर्षज आणी ॥ द्वादश व्रत श्रावक तणां। शुद्ध समकित जेपाळशे॥ परकासंग वाणी वदे। ते मुक्तिना सुख महालशे ॥१२॥ संवत अढारपंचोतरानी सुक्लपक्षे ॥ मास अषाढो शो भतो आठमने दिवसे ॥ सझाय कीधी शोभती मन

हर्ष उल्लासे ॥ सेवक विनवे भावसुं गाम गोंडलवासे॥
एम बार व्रत श्रावकतणा। शुद्ध समकित जे पाळशे ॥
परकासंग वाणी वदे। के मोक्ष नगरी ते जशे ॥ १३॥

सामान्य उपदेश.

(राग प्रभात.)

शरण साचुं प्रभु नाथ निरंजना,
एक तुंही एक तुंही एम भाखुं;
मोहिनी कर्मथी छूटवा श्रीहरी,
आपना नामनी आश राखुं. शरण० १
कर्मने कापवा धर्म चित्त स्थापवा,
अरिहंत देवनुं शरण मोटुं;
व्रत पच्चखाणने धर्मनुं ध्यान ते,
शरण विना भाइ सर्व खोटुं. शरण० २
शरण साचुं ग्रही हृदयथी ओभाइ,
व्रत पच्चखाण ने नियम करवा;
जीव छकायनी रक्षा विचारीने,
कर्म कटक प्रत्येजाओ लडवा. शरण० ३
आ संसारमां आवीने शुं कर्युं,

अधोगति विषे जत्रा केम धारो;
व्याख्यान सांभळी मूको नहीं आमळा,
भ्रमण संसारनुं वळी वधारो. शरण० ४
सुखनी आशथी पापतो नव गण्यां,
तोयकर्मे तारे दुःख आव्युं;
धार्यु तारुं थतुं भाइ जोने हतुं,
तो कहो दुःखने कोण लाव्युं. शरण० ५
विचारकर वातनो भरुंसो नहीं जातनो,
सहजमां छांडीने जावुं पडशे;
सम्भावी द्रष्टि करो विकारने परहरो,
आत्मानुं शुभ काम थाशे. शरण० ६
(एम) अनादिकाळथी परिभ्रमण तुं करे,
ठरीने ठाम तुं बेठो नाहीं;
एक गतिमांही जइ आप उभा रह्या,
अवसरे आवीया काळभाइ. शरण० ७
काळे आवी तुंने त्यांथी पण काढीयो,
वळी गति बीजीमां उपज्या जाइ;
त्यांपण तमने जंप वळियो नहीं,
लक्ष चोराशीमां फरीया भाइ. शरण० ८
एक एक योनीमां अनंतिवारे गया,

तोय राख्या नहीं तमने कांइए;
(एम) अनादी काळथी भ्रमण करतां तुंने,
पंचम आरानां दुःख जोइए. शरण० ९
चालेछे पांचमो आरो दुःखद घणो,
ज्ञानगौष्टी सहु नाश पाम्यां;
तोय पण आपणे पुण्यशाळी खरा,
साधु दर्शनथी दुःख वाम्यां. शरण० १०
माटे हे बांधवा विचार मनमां करो,
जगत जंजाळने शुंय करवी;
धर्मनुं ध्यानते अहोनिश ध्यावतां,
जन्म मर्णनी जंजाळ हरवी. शरण० ११
भरुंसो नथी काळनो एक पळवारनो,
सहजमां सामटो विनाश थाशे;
एवुं जाणी तमो चेतशो जो नहीं,
मननी मनमां रही जाशे. शरण० १२
जाग्यरे जाग्य तुं आत्मापद विषे,
मोह निंद्रा तणी मोज मेली;
देह तारी नथी जोने जुक्ति करी,
काळतो पाडशे देह ठेली. शरण० १३
साचा श्री.नाथ अरिहंत अविनाशीछे,

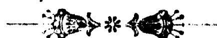
तेहनुं शरण हृदयेज राखो;
व्रत पच्चखाण तप ध्यान नियम करी,
सुख अनुपम वेगेथी चाखो. शरण० १४
(जूठाभाइ ऊजमशी कृत)

लावणी.

(मुझे छोडचला बनझारा.)

बुद्धि धर्मनी थावा काजे, बारव्रत छपाव्यां आजे; एटेक.
तमे सामायिक शुभ करजो, व्रतपच्चखाणनियममनधरजो;
तेम प्रतिक्रमणुं करो सांजे, बारव्रत छपाव्यां आजे. बु० २
जीव छकायनी रक्षा विचारो, तेम धर्मध्यान चित्तआणो;
नियमधारो प्रभाते, बारव्रतछपाव्यांआजे. बु० ३
वळी सुत्र सिद्धांत मन धारो, बोलचालनुं ज्ञान वधारो;
पछी कर्मनी सामोजाजे, बारव्रत छपाव्यां आजे. बु० ३
तमे रागद्वेष करो नाहीं, मान मनथी मूको भाइ;
अहो! मनडुं मारुं दाझे, बारव्रत छपाव्यां आजे. बु० ४
तमे मध्यस्थ बुद्धि राखो, सुत्र सिद्धांत रसने चाखो;
जेभाख्युंछे जिनराजे, बारव्रत छपाव्यां आजे. बु० ५
तुंमोहिनीमां केम अडियो, घोर निंद्रामां केम पडियो;
तुज शिर उपर काळगाजे, बारव्रत छपाव्यां आजे. बु० ६

अरे उघाडरे आंख तारी, केम गइ मती तारी मारी;
धर्मध्यान हवे तुं धाजे, बारव्रत छपाव्यां आजे. वृ०७
परदारा तमे परहरजो, एना विचार तमे बहु करजो;
तेथी कुळ तमारुं लाजे, बारव्रत छपाव्यां आजे. वृ०८
अनंतवार थयेली माने, स्त्रीरुप आज तुं जाणे;
अस्थिरजाणीनेअळगोरहेजे, बारव्रतछपाव्यांआजे. वृ०९
तुं अरिहंतनुं ले नाम, आत्मानुं थवा शुभ काम;
तत्व तुं समजी जाजे, बारव्रत छपाव्यां आजे. वृ०१०
दिलगीरिछे जूठालाल, नथी संसारमां कांइ माल;
करजोडी कहे प्रभाते, बारव्रत छपाव्यां आजे. वृ०११

(राग सीताजीना महिनानो.)

प्रगटी बारव्रतनी टीप अव्रतने अटकाववा;
करवा व्रत अने पच्चखाण कर्मने छटकाववा. १
आदरो उपवासने छठ अठम भली भातथी;
चोकडीनी कमी राखो नहीं बने जो जातथी. २
समद्रष्टि शियळना नियम करो तमे प्रितथी;
द्वादश तीथिनां करो मान जरुर जाणी नितथी. ३
तमो कंदमूळ ने परनारी तजोरे प्रेमथी;
(वळी) लिलोत्रीने अभयदान आपो बहु रेहमथी. ४

शुभ भावे भजो भगवंतने कर्म खपाववा;
करो द्वादश व्रतनां मान आत्मानुं कामज थवा. ५
सद्गुणी भ्रातो आ अवसर फरी फरी नहीं मळे;
जो करशो रूडा प्रणाम जनम मरण टळे. ६
छकाय जीवना स्वरूपने जाणी अनुकंपा आणशो;
आत्मानुं थशे कल्याण अनुपम सुख माणशो. ७
दिलगीरछुं अहो मारा *नाथ काळनुं +महातमजोइ;
अभिमाने चडीने अभागी तत्वने समज्यो नहीं. ८
कठोर कर्मे प्रभु दगो दीधो नांख्यो पंचम काळमां;
उदय आव्यो नहीं सद्धर्म पड्यो जगजंजाळमां. ९
अरज दासनी दिलमां धारी कथन विचारजो;
करी व्रत पच्चखाण नियम दया तमे आणजो. १०
शुभ संवत ओगणीनीसाल पीसताळीस उपर रह्या.
तत्व समज्या विना अहोभाइवरससउएळे गयां. ११

(जुठाभाइ ऊजमशी कृत.)

वैराग्य उपदेशक कक्को.

(राग वैदरभी वनमां वलवले ए देशी.)

करीए रक्षा छकायनी, मन वच कायाथी शुध;

---

* अरिहंतदेव + पांचमा आरानो प्रभाव जोइ.

प्रगटे समकित तेहने,निर्मळ थायरे बुध. करीए० १
खोटो खेल संसारनो, साचा सत् गुरु देव;
तेथी पामीश सउ संपदा,एवी पाडने टेव. करीए०२
ज्ञान गोष्टि नित्य आदरो, बीजी वात अकाज;
वातकरो वीतरागनी, अंते करशेरे साज. करीए०३
घाट कायानो छे कारमो, सासवतो नव कहेवाय;
जेवो पाणी परपोटडो,फूले फीटीरे जाय. करीए०४
नाटक जगतनुं जोइने, रखे तुं तेमां लोभाय;
सुत वित दाराने दीकरी,अंते सगुं नहीं थाय. क०५
चंचळ मनने तुं वश करे, निकर छे दुःखदाइ;
पुर्वे मन जेणे वश कर्यां, सुक्रित कीधी कमाइ. क०६
छेल छबिला आ जगतमां, पडिया पासला मांही;
माहरु माहरु करता गया,हाथ रह्युं नहीं कांइ. क०७
जगजूठो एम सउ कहे, साचो जिनवर धर्म;
केवळ पामीमोक्षे गया, छूट्यां घातीयां कर्म. क०८
सुत्र सिद्धांत नित्य सांभळो, तेथी थाशे कल्याण;
गाफल मतफर गुमानमां, समजो चतुरसुजाण. क०९
झटपट जावुं जरुरछे, नथी रहेवुं निरधार;
साचुंमानीशुं सुइ रह्यो,वैभव अथिर संसार. क०१०
टाळ्युं केनुं टळतुं नथी, सुखदुःख कायानी साथ;

करमे लख्युंतेतो नहीं मटे, नथी कांइताहरे हाथ. क०११
ठालो शाने भटक्योफरे, माता मावडीओ जोइ;
करम तणुं जोर लागशे, साह्यकरे नहीं कोइ. क०१२
डगमग दिलमां तुं नव करे, साचा एक वीतराग;
व्रतपच्चखाणकरोभावथी, आवेभवनोरेत्याग. क०१३
ढोल वगाडी तुजने कहुं, तारुं धार्युं नव थाय;
ज्ञानीएदेख्युंतेनवीटळे, फोगटशाने अथडाय. क०१४
रणमांथेछे कइ काळनुं, आप्युं नहींरे अपाय;
ध्यानधरो वीतरागनुं, त्यारे ओछुंरे थाय. क०१५
ताळ वागेछे तुंज उपरे, घडीपळनी घडियाळ;
कइचाल्या कइ चालवा, जोनेथयाछे तैयार. क०१६
स्थानक स्थिरतानुं राखजो, मनवच कायाथी शुध;
द्रढविश्वास वीतरागजो, निर्मळकरीनेरे बुध. क०१७
दान दया मन धारजो, एछे धर्मनुं सार;
सेहेजे सुखदेवलोकना, पामीश नहींकांइवार. क०१८
धर्मधर्म सउ जग कहे, धर्म न जाणेरे कोइ;
तृष्णा बंध ज्यारे टळे, त्यारे धर्मज होय. क०१९
निर्मळनाम वीतरागनुं, समरे संकट जाय;
अनुभवआणेजो अंगमां, समकितनिर्मळथाय. क०२०
पूर्वे पंडित बोलीया, शास्त्र पूरेछे साख्य;

साचो धर्म वीतरागनो बीजा कोटीलाख. क० २१
फोगट फूल्योशाने फरे, धर्मनो जाणे नहीं मर्म;
देवी देवलां पूजतो फरे, एतोजाणजे कर्म. क०२२
बहु दुःखदाइ संसारछे, जेनो न आवे पार;
लक्षचोराशी मूकेनहीं, समज्यो नहीं गुमार. क०२३
भावधरी भली भातथी, करने सद्गुरु शेव;
व्रतपच्चखाण नित्यआदरो, एवी पाडजे टेव क०२४
माया ममतामां पची रह्यो, सुतदारा वित धाम;
स्वार्थलगीथाशेसौसगुं, आखरआवेनहींकाम क०२५
रातो मातो शा उपरे, शुंछे तायरे जोर;
क्रोधमानमाया लोभने, चारेजाणजे चोर. क०२६
लक्षण रुडुं कांइ नव लहे, हुंपदछे मनमांही;
भारेथइने भूतळफरे, सुकित कीधुं नहींकांइ. क०२७
द्रढ धर्मिरे आदमी, तेतो क्यारे कहेवाय;
डगमगडोलेनहीं दिलथकी, तेनेसमकितथाय. क०२८
सावधान थइ साचो फरे, गाफल रहेमां गुमान;
गाजेघडियाळुंघडी तणुं, माथे मर्णनोभार. क०२९
अहोनिश हैयामां राखजो, सुत्रसिद्धांतनो विश्वास;
जपतपक्रियासाचीकरो, मनमांराखोरेऊल्लास. क०३०
सिद्धपद नथी कांइ सेहेजमां, तारो फावे नहींदाव;
चौदराजनारेजीवनो, थाशे ज्यारे सम्भाव. क०३१

सवंत ओगणी तेताळीसनो, भलो भादरवो मास;
दरियापूरी उपाश्रये जैन शीशु मन उल्लास.
करीए रक्षा छकायनी. ३२

आ ग्रंथने अगाउथी आश्रय आपनार सज्जनोना नामनी यादी नीचे प्रमाणे.

६१ श्री अमदावाद.

५० शेठ. मलीचंद जेएचंद.
२ शा. माहासुखराम गुलाबचंद.
२ शा. उगरचंद मुलचंद
१ मुनरीया. ताराचंद तरभोवन.
१ शा. चनीलाल केसवलाल.
१ शा. वरजीवन भुधरदास.
१ शा. मांकळचंद फतेचंद.
१ शा. दोलतराम जगजीवनदास.
१ शा. देवचंद लालचंद.
१ परी. बेचरभाइ गोरधनदास.

१० श्री खंभातबंदर. जैनप्रसारक सभा तरफथी.

१० रा. रा. हिराचंदभाइ वेलजी श्री गांगडदरबार
ना कारभारी साहेब.

१ श्री जेतपुर. गोपालजी चतुरभुज मेहेता.

४ श्री मेंदरडा.मावाणी.पुरुषोत्तम हेमचंदमारफत.

१ मावाणी. पुरुषोत्तम हेमचंद.

१ कामदार. राघवजी जगजीवन जामना क
डोरडामां.

१ शा. पानाचंद करसनजी अंबावी विलखा.

१ कामदार. धरमचंद मोहनजी विलखा.

१ श्री हडीआणा. शा. काळा नेणशी.

श्री वीरमगाम. शा. वरजलाल परभुदास मारफत.

१० शा. वरजलाल परभुदास.

१ शा. पोपट खीमचंद.

१ भावसार. रामजी वीरचंद.

१ भावसार. बाइ कसळी.

१ भावसार. बाइ नाथी नरसी.

३ श्री नारदीपुर. शा. केशवलाल मुळचंद मारफत.

२ शा. केशवलाल मुळचंद.

१ शा. हीरालाल माणेकचंद.

१ श्री ओगाण. मेहेता. चतुर जीवणदास.

१४ श्री प्रांतीज. पारी. तुळजाराम जेएचंद मारफत.

२ पारी. तुळजाराम जेएचंद.

२ पारी. दयाराम जेएचंद.

१ पारी. हरजीवनदास जेएचंद.

१ पारी. जमनादास तुळजाराम.

१ शेठ. केवळदास दलपतराम.

१ शेठ. रणछोडदास फूलचंद.

१ शा. शीवलाल मयाराम.

१ शा. पेहेलदास वेहेचरदास.

१ शा. दयाराम गोरधनदास.

१ शा. प्रेमचंद लालचंद.

१ शा. दलसुखराम लखमीचंद.

१ शा. दलुचंद जगजीवन.

११ श्री भावनगर. वदाणी. भगवानदास रामजी नी मारफत.

२ वदाणी. भगवानदास रामजी.

२ श्री जैनधर्मना शंघनी सभा तरफथी.

१ वदाणी. गोवींदजी मीराम.

१ भायाणी. गोरधन रणछोड.

१ शा. छगनभाइ गणेश.

१ वकील. नेमजी कुंवरजी भावसार.

१ शा. पानाचंद माणेकचंद.

१ गांधी. दुल्भजी तरभोवन.

१ गांधी. चतुरभुज दामोदर.

३ श्री मुळी. दाक्टर. शामजीभाइ टोकरशी मारफत.

१ दाक्टर. शामजीभाइ टोकरशी.

१ वकील. त्रीकम सोमचंद.

१ मास्तर. खोडीदास दीपचंद.

३ श्री वडोदरा. शेठ. लाखाभाइ चुनीलालनी मा०

१ शेठ. लाखाभाइ चुनीलाल.

१ परी. केसवलाल शेवकराम.

१ शा. मनसुखराम लल्लुभाइ.

१० श्री बजाणा. रा. रा. मोतीचंद ओधवजीभाइ मारफत.

४ रा. रा. मोतीचंदभाइ ओधवजीभाइ मुख्य कारभारी साहेब.

२ रा. रा. हिमतराम जगजीवनदास. देप्युटी कारभारी साहेब.

२ रा. रा. त्रीकमजी मकनजी कोठारी. न्या-

याधिश साहेब.

२ रा. रा. मकनजी वीरजी पारेख. डाक्टर साहेब.

७ श्री कलोल. शेठ. छोटालाल अमुलख मारफत.

१ शा. डोसाभाइ पीतांबरदास.

१ शा. मनसुखराम दयालजी.

१ शेठ. शीवलाल हकमचंद.

१ शा. दोलत सांकळचंद.

१ शेठ. चुनीलाल मगनलाल.

१ शा. जीवा जेठा. अडेमणाना पगाना.

१ शा. अमथा केवळदास. ,,

१३ श्री मुंबाइ बंदर. दलाल. जमनादास सांकळ चंद मारफत.

१ दलाल उमेद वल्लभ.

१ शा. पानाचंद आणंदजी.

१ शा. हंसराज काळीदास.

१ शा. नहालचंद कपुरचंद.

१ शा. नानचंद डुंगरशी.

१ शा. खुशालचंद दोलतराम.

२ शा. सांकळचंद जेएचंद.

२ शा. मुळचंद करमनजी.

१ शा. धरमचंद मांकळचंद.

१ शा. अमरचंद तुळशी.

१ शा. हरशी जादवजी.

२ श्री चोरवडादरा. शा. हरजीवन कल्याणजी.

१ श्री मायला. रा. रा. छगनलाल गोडीदास वकील.

५ श्री रामपरडा. खंढेरीया. वनमाळी हेमराज.

८ श्री नवाशेहर. पुनमचंद बाफणा.

५ श्री रतलाम. माणेकचंद अमरचंद.

४ श्री सुरत बंदर. झवेरी. फतेभाइ हीराचंद.

१५ श्री मोरबी. शेठ वरधमानभाइ माणेकचंद मारफत

५ दफतरी. वीनेचंदभाइ पोपटभाइ.

२ रा. रा. शेठ. वरधमानभाइ माणेकचंद.

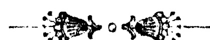
२ रा. रा. नेणशीभाइ हीराचंद दफतरी.

२ भंडारखाते. शेठ न्यालचंदभाइ जीवराज हथ्थु.

२ श्री जैनशाळा खाते. मेता. माधवजी चांपशी तथा त्रीभोवन मोणशी.

१ शंघवी फूलचंद वाघजी.

१ रा. रा. रेवाशंकर झंझाभाइ.

जाहेरखबर.

नीचे लखेली चोपडीओ अमारे घेरथी रोकडी किंमत मोकली मंगावी लेशो.

गुजराती लीपीथी छपावेली.	किंमत.
"पडिकमणा सुत्र" विधि, अर्थ, पाट, सझायो, ढालो विगरे सहित.	०-१२-०
"समकित सार भाग बीजो"	०-१२-०
"सामायक व्रत" विधि, अर्थ ने अणुपूर्वि विगरे सहित.	०—२-०
"अणुपूर्वि" अथवा नवकारनी टीप, साधवंदणा ने सझायो विगरे सहित.	०—१-६
शास्त्री अक्षरथी (देवनागरी लीपी) मां छ०	
"बारव्रत आदरवानी टीप."	०-१०-०
"ब्रहदालोयणा."	०-३-०
"ओगणपचास भांगा." विगेरनी	०-२-०

देशावरवाळाओए टपाल खरच वधारे मोकलवुं.

